

45.

Glazbena tribina Pula 2008.

Pula, 6. — 9. studenoga 2008.
SUSRETI GENERACIJA

IDS
CANTUS

45.

Glazbena tribina Pula

Utemeljena 1963.
U Opatiji od 1963. do 1999.
U Puli od 1999.
Međunarodna od 1994. do 2004.
Susreti generacija od 2004.

Hrvatsko društvo skladatelja
Cantus

Ovogodišnji Susreti generacija 45. Glazbene tribine Pula posebno predstavljaju: 90. obljetnicu rođenja Branimira Sakača, skladatelja i utemeljitelja Tribine, te 60. obljetnicu života skladatelja Frane Paraća; nadalje, iznimno brojna nova djela hrvatskih skladatelja iz radionice Cantus Ansambla, nova djela napisana za Zagrebačke soliste i novoosnovani ansambl Acoustic Project, za Zbor Hrvatske radiotelevizije, kao i za klavir četveroručno te harmoniku solo; nova Cantusova izdanja i tribine o suvremenoj ozbiljnoj glazbi u medijima. U izvedbama sudjeluju istaknuti umjetnici poput koncertnih i opernih solista Terezije Kusanović, Martine Gojčeta Silić, Klasje Modrušan i Ivica Čikeša, ugledni hrvatski ansambl: Cantus Ansambl, Zagrebački gitaristički kvartet, Zagrebački solisti i Acoustic Project, Zbor Hrvatske radiotelevizije s dirigentom Tončijem Bilićem, Orkestar opere HNK Ivana pl. Zajca iz Rijeke i dirigentica Nada Matošević, a posebni su gosti jazz glazbenici Elvis Stanić i Joe Kaplowitz. Na tribinama o suvremenoj ozbiljnoj glazbi sudjeluju uvažena imena glazbenih programa Hrvatskoga radija i televizije, glazbene kritike i muzikologije: Branimir Pofuk, Ivana Kocelj, Maja Stanetti, Đurđa Otržan, Iva Lovrec Štefanović i Dalibor Davidović. Uživajte u sadržajima ovogodišnje Tribine!

Sanja Drakulić,
voditeljica 45. Glazbene tribine Pula

ČETVRTAK, 6. XI.

18.00

Velika dvorana Doma hrvatskih
branitelja

IZ RADIONICE CANTUS ANSAMBLA

Cantus Ansambl,
dirigent Berislav Šipuš

Ivan Novinc, I violina
Mislav Pavlin, I violina
Tvrto Pavlin, viola
Jasen Chelfi, violončelo
Nikša Bobetko, kontrabas
Mirjana Franić, harfa
Dani Bošnjak, flauta
Branko Mihanović, oboa
Danijel Martinović, klarinet
Ricardo Luque Perdomo, fagot
Bank Harkay, rog
Mario Šincek, trombon
Srebrenka Poljak, klavir
Vojislav Čičić, udaraljke
Goran Gorše, udaraljke

Solistica: Martina Gojčeta Silić,
mezzosopran

Viktorija Čop: Pulsations**

Bogdan Gagić: L' été de nuit, četiri
pjesme za alt i 7 instrumenata, stihovi
Yvesa Bonnefryja

Mladen Tarbuk: Sjećanje na Vis*

- I. Dolazak*
- II. Viški tanac
- III. Tupko i Žarko*
- IV. Kod barba Pere*
- V. Noći*
- VI. Plivajući od Kuta do Isse*
- VII. Avionskom bombom razneseni
rimski mozaik
- VIII. Uspomene

20.00

Velika dvorana Doma hrvatskih
branitelja

VELIKE PARTITURE BRANIMIRA SAKAČA I FRANE PARAČA

povodom 90. obljetnice rođenja
Branimira Sakača i 60. obljetnice života
Frane Parača

Orkestar Opere HNK Ivana pl. Zajca,
Rijeka, dirigentica Nada Matošević

Solisti:
Terezija Kusanović, mezzosopran
(udovica Judita)

Ivica Čikeš, bas (glavni svećenik Eliakim,
vojskovođa Oloferne)

Branimir Sakač: Simfonija o mrtvom vojniku

Sostenuto ma non troppo
Allegro
Andante espressivo
Epilog (Allegro moderato)

Franjo Parać: izbor iz opere *Judita* —
koncertna izvedba

- I. čin, druga slika: Arija Eliakima —
Eliakim sa svećenicima
- I. čin, četvrta slika: Abra — Ruta —
Judita
- II. čin, šesta slika: Judita —
Oloferne — Vagav — Olofernova
vojska

Franjo Parać: Simfonija

Moderato
Andante amoroso
Alla danza — Allegro energico
Moderato

PETAK, 7. XI.

10.30

Hotel Histria**PROMOCIJA NOVIH CANTUSOVIH IZDANJA I
NAJAVA MUZIČKOG BIENNALA ZAGREB 2009.**

Mirjana Matić, direktorica Cantusa
Berislav Šipuš, umjetnički ravnatelj
MBZ – a 2009.
Jana Haluza, muzikologinja

12.00

Circolo**ISTARSKI GLAZBENICI VAM PREDSTAVLJAJU I**

Tamara Jurkić Sviben, klavir

Žiga Hirscher: Tri bizareske

Burleska
Pitoreska
Arabeska

Ivana Lang: Suita op. 13

Lento
Intermezzo – Andante quasi
allegretto
Allegro

Frano Đurović: Ne baš uspavanka** /
Not Really a Lullaby**

Ivana Lang: Četiri kompozicije op. 50

Dječja igra
Valcer
Tajanstvenim koracima
Toccata

Božidar Kunc: IV. sonata u As – duru op. 43

Allegretto moderato
Andante sostenuto
Presto

16.30

Hotel Histria**Tribina: SUVREMENA OZBILJNA GLAZBA U
MEDIJIMA I — RADIOTELEVIZIJA**

Branimir Pofuk
Đurđa Otržan
Iva Lovrec Štefanović
Ivana Kocelj
Antun Tomislav Šaban

20.00

Crkva svetog Franje**SACRAE CANTIONES**

Svete pjesme Ivana Lukačića —
inspiracija suvremenih skladatelja

Zbor Hrvatske radiotelevizije, dirigent
Tonči Bilić

Mario Penzar, orgulje
Ivana Bilić, udaraljke

Ivan Lukačić: Sacrae cantiones

Ex ore infantum
Quam pulchra es
Canite et psalite
Panis angelicus

Dalibor Bukvić: Kyrie eleison*

Ante Knešaurek: Quam pulchra es*

Anđelko Klobučar: Ave maris stella*

Josip Magdić: Otče naš — glagoljski*

Sanja Drakulić: Ne budite ljubav moju*

Igor Kuljerić: Quam pulchra es...
(Ommagio a Lukačić)

21.30
Circolo

DOBAR GLAS DALEKO SE ČUJE

Zagrebački gitaristički kvartet

Tomislav Vasilj
Krunoslav Pehar
Melita Ivković
Mak Grgić

Solistica: Klasja Modrušan, sopran

Tomislav Uhlík: Quartetto concertante

Allegro alla marcia
Larghetto
Allegro

Željko Brkanović: Pjesmarica

Andantino cantabile
Larghetto con espressione
Allegro

Adalbert Marković: Tri osorske impresije

Jutro
Čempresi u podne
Maestral

Krešimir Seletković: Quick suite

Miroslav Miletić: Suite du burbon

Preludium
Aria
Danza
Dialog
Finale

Ivo Josipović: Samba per voce e chitarre

SUBOTA, 8. XI.

12.00
Circolo

**ISTARSKI GLAZBENICI VAM
PREDSTAVLJAJU II**

Klavirski duo Nesactivm: Aleksandra
Santin Golojka i Jadranka Celić Bernaz

Igor Kuljerić: Silbenski tanac, za
klavir četveroručno

Đeni Dekleva – Radaković: Danze
capricciose, za klavir četveroručno

Nataša Dragun, flauta, Samanta Stell, alt
flauta

Branko Okmaca: Dijalog, za flautu i
alt flautu

Vedran Vojnić, vibrafon i Elda Krajcar
Percan, klavir

Igor Kuljerić: Toccata, za vibrafon i
klavir

Borut Zagoranski (Slovenija), harmonika

Massimo Brajković: Il gabbiano del
farro*, za harmoniku solo

Đeni Dekleva – Radaković: Suoni dell
vento*, za harmoniku solo

Klavirski duo: Nikola Kos i Robert Batelić

Dubravko Palanović: Preludij*, za
klavir četveroručno

Bruno Vlahek: Sonata*, za klavir
četveroručno

Dubravko Detoni: L' Horlogerie
(Radionica satova), za klavir
četveroručno

16.30

Hotel Histria

**Tribina: SUVREMENA OZBILJNA GLAZBA U
MEDIJIMA II — KRITIKA**

Branimir Pofuk
Maja Stanetti
Dalibor Davidović
Tomislav Uhlík

Antun Tomislav Šaban: Partita za
gudače*

Ivan Božičević: Cascades classiques*

Josip Magdić: Pastoralne varijacije*

Nikša Njirić: DEA, ADÉ!*

Davor Bobić: Simfionietta*

20.00

Circolo

PUNIM JEDRIMA

Zagrebački solisti

Violine:

Borivoj Martinić—Jerčić, umjetnički
direktor
Krunoslav Marić
Mislav Pavlin
Goran Bakrač
Ivana Penić Defar
Ivan Zečević
Ivan Martinec

Viole:

Aleksandar Milošev
Lucija Brnadić

Violončela:

Zlatko Rucner
Smiljan Mrčela

Kontrabas:

Mario Ivelja

21.30

Circolo

S ONU STRANU JAZZA

Elvis Stanić, električna i midi gitara

Joe Kaplowitz (SAD), klavir

NEDJELJA, 9. XI.

12.00

Dvorana Kaštel, Grožnjan

POSEBNI SASTAVI

Acoustic Project

Dani Bošnjak, flauta
Branko Mihanović, oboa
Ivana Cvetkovski, bayan
Mario Čopor, klavir
Marko Mihajlović, udaraljke
Dubravko Palanović, kontrabas

Ivan Božičević: Pebbles*, za flautu, obou, kontrabas i klavir

Marko Ruždjak: Incontro*, za obou i drvene udaraljke

Željko Brkanović: Per quattro*, za flautu, obou, kontrabas i klavir

Massimo Brajković: Duel trio*, za flautu, kontrabas i klavir

Frano Đurović: Nahvao 2*

Miljenko Prohaska: Millardon, suite za 5 instrumenata (flauta, oboa, bayan, udaraljke, kontrabas)

Toccata
Sarabanda
Stretta

ČETVRTAK, 6. XI.

18.00

Velika dvorana Doma
hrvatskih branitelja

IZ RADIONICE CANTUS ANSAMBLA

Cantus Ansambl, dirigent Berislav
Šipuš

Solistica: Martina Gojčeta Silić,
mezzosopran

Ivan Novinc, I violina
Mislav Pavlin, I violina
Tvrko Pavlin, viola
Jasen Chelfi, violončelo
Nikša Bobetko, kontrabas
Mirjana Franić, harfa
Dani Bošnjak, flauta
Branko Mihanović, oboa
Danijel Martinović, klarinet
Ricardo Luque Perdomo, fagot
Bank Harkay, rog
Mario Šincek, trombon
Srebrenka Poljak, klavir
Vojislav Čičić, udaraljke
Goran Gorše, udaraljke

Viktorija Čop: Pulsations**

Bogdan Gagić: L' été de nuit, četiri
pjesme za alt i 7 instrumenata,
stihovi Yvesa Bonnefryja

Mladen Tarbuk: Sjećanje na Vis*

- I. Dolazak*
- II. Viški tanac
- III. Tupko i Žarko*
- IV. Kod barba Pere*
- V. Noći*
- VI. Plivajući od Kuta do Isse*
- VII. Avionskom bombom
razneseni rimski mozaik
- VIII. Uspomene

CANTUS ANSAMBL promaknuo se u *brandirani* sastav specijaliziran za izvedbe mnogolikih i mnogobrojnih »novih« glazbi gotovo osam godina nakon debija na Muzičkom biennalu Zagreb 2001. godine. Od samih početaka djeluje u stalnom, do solističkih razina individualiziranom, sastavu pod umjetničkim vodstvom dirigenta Berislava Šipuš. Njegovi članovi redom su vrsni komorni glazbenici i solisti, ujedno koncertni majstori i vođe dionica simfonijskih orkestara te profesori na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Cantus Ansambl nije samo sudionik hrvatske koncertne scene na gotovo svim našim festivalima i s vlastitim koncertnim ciklusom (Cantus & Lisinski, od sezone 2006./'07.), nego nastoji i ustraje biti medij fine percepcije potreba, pokretač promjena, ali i onaj koji se s njima zna nositi. Stoga, brojke od sedamdesetak praižvedbi, od oko dvjestotinjak izvedenih opusa, tridesetak inozemnih gostovanja u Austriji, Italiji, Sloveniji, BiH, Njemačkoj, Belgiji, Velikoj Britaniji, Švedskoj u okviru međunarodnoga projekta *Musical Links*, Turskoj, Meksiku, Kini, Kanadi; suradnja s mnogim gostima solistima (Dunja Vejzović, Josip Lešaja, Enrico Dindo, Edin Karamazov, Petrit Çeku, Roberto Fabbriciani i drugi) i dirigentima (Luca Pfaff, Johannes Kalitzke, Mladen Tarbuk...) te već uobičajena praksa skladateljskih »posveta«, svjedoče o poziciji ansambla unutar nacionalnog i inozemnog konteksta. Njihove posebnosti jesu intenzivna mreža suradnje s austrijskim Merlin Ansambлом, talijanskim Icarusom, belgijskim ansambлом Musiques Nouvelles, bečkom Fondacijom i Centrom Arnold Schönberg, Udruženjem za novu glazbu Cromas iz Trsta i kanadskim ansambлом Les AMIS te vlastita radionica za mlade dirigente i skladatelje, koja se u ljeto 2008. prvi put organizirala u suradnji s nizozemskom Fondacijom Gaudeamus, festivalom Gaudeamus Musik Week i Hrvatskom glazbenom mladeži. Tijekom 2008. bili su službeni ansambl ISCM—a, a koncertom listopada predstavili su se na Svjetskim danima glazbe ISCM—a u Vilniusu.

Skladatelj, dirigent i pedagog, umjetnički voditelj Cantus Ansambla **BERISLAV ŠIPUŠ** (Zagreb, 1958.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Stanka Horvata. U kompoziciji se usavršavao u Italiji (G. Bosco) te Parizu (F. B. Mache, I. Xenakis). Uz Muzički biennale Zagreb vezan je od 1987. (producent), a od 1997. njegov je umjetnički direktor. Kao pijanist korepetitor, svoju profesionalnu karijeru započeo je u Baletu HNK u Zagrebu, potom u Bermuda Civic Ballet na Bermudskim otocima i na koncu je završio u milanskom Teatro alla Scala, gdje je djelovao od 1989., kasnije i u ulozi dirigenta u baletnim produkcijama (debi *Labuđe jezero* P. I. Čajkovskog). U Hrvatskoj se prvi put predstavio 1993. ravčajući baletom *Giselle* u zagrebačkom HNK. Od

2001. do 2005. bio je ravnatelj Zagrebačke filharmonije. S uspjehom surađuje s više hrvatskih i inozemnih orkestara. Prošle godine imenovan je umjetničkim voditeljem i prvim dirigentom Hrvatskoga komornog orkestra te predsjednikom Hrvatske glazbene mladeži. Izvanredni je profesor na Muzičkoj akademiji. Nositelj je odličja Reda Viteza umjetnosti i književnosti Ministarstva kulture Republike Francuske (2004.).

MARTINA GOJČETA SILIĆ (Zagreb, 1972.) diplomirala je pjevanje na Muzičkoj akademiji u razredu S. Bujanović–Stanislav, a potom se usavršavala u Amsterdamu u International Opera Zentrum. Dobitnica je Rektorove nagrade i Nagrade Muzičke akademije te druge nagrade na Međunarodnom pjevačkom natjecanju Ferruccio Tagliavini u Austriji. Ostvarila je niz uloga u operama *Evgenij Onjegin*, *Hovanščina*, *Rusalka*, *Saloma*, *Životinjska farma* (I. Kuljerić) i *West Side Story*, a u novije vrijeme istakla se kao Santuzza u *Cavalleria rusticana* u Operi HNK u Zagrebu i Donna Elvira (*Don Giovanni*) na Splitskom ljetu. Vrlo je cijenjena koncertna pjevačica širokih repertoarnih interesa, a zapaženo je sudjelovala u izvedbama opusa B. Papandopula (*Hrvatska misa*), C. Monteverdija, J. S. Bacha, G. F. Händela, W. A. Mozarta, L. van Beethovena, R. Wagnera, L. Janačeka, G. Verdija, G. Mahlera, O. Jelaska, J. Magdića, Ž. Brkanovića i drugih. Ostvarila je nekoliko diskografskih izdanja.

Skladateljica **VIKTORIJA ČOP** (Zagreb, 1979.) diplomirala je kompoziciju na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. Željka Brkanovića, a poslijediplomske studije završila je 2005. (prof. H. Alkema) na Fakultetu za glazbu u Utrechtu (Nizozemska). Bila je stipendistica nizozemske fondacije Nuffic za međunarodnu suradnju u visokom obrazovanju. Njezin skladateljski opus bilježi 25 skladbi za orkestre, komorne ansamble, solo glazbala te za elektroniku. Niz od četiri osvojene prve nagrade za kompoziciju u Bonnu, Strasbourgu i Zagrebu (1998., 1999.) nastavljen je trećom nagradom koju je osvojila u austrijskom gradu Reichenau (2001.) za skladbe *Out of Mind* za solo flautu i *Per quattro mani* za bas klarinet i glasovir. Dobitnica je Rektorove nagrade za orkestralno djelo *Sjene potonulih boja* (2003.), kao i poticajnih priznanja Ministarstva kulture (2004., 2005. i 2007.). Laureatkinja je Fonda Stjepan Šulek za skladateljsko djelo u 2007., a priznanje je primila za orkestralnu partituru *Adieu*. U lipovnju ove godine održala je u Hrvatskom glazbenom zavodu samostalnu skladateljsku večer pod nazivom *Musical moments*, kada su njezina novija komorna djela te dvije praiizvedbe predstavili ugledni, mahom mladi, hrvatski umjetnici.

♪ *Pulsations*, za komorni orkestar (2005.) — Prigodom izvođenja ove skladbe s Cantus Ansamblom vraćam joj se ponovno, tri godine nakon nastanka i iznova osluškujem njezin unutarnji ritam. Smatram da se pod unutarnjim ritmom mora skrivati osnovni pokretač glazbe, prirode i života, općenito kreacije. Repetirani tonovi u ovoj skladbi mogu imati funkciju ritma, ali i funkciju boje. Takav glazbeni materijal samo je prividno ritamska pratnja melodijskom razvoju. Time su u opusu *Pulsation* pulsiranje (gibanje) i određena tonska baza postali osnovni muzički materijal na kojima gradim djelo.

Skladatelj i pedagog **BOGDAN GAGIĆ** (Karlovac, 1931.) maturirao je u rodnome gradu, a studij je nastavio u Zagrebu na Muzičkoj akademiji na kojoj je diplomirao 1957. u klasi profesora Milka Kelemenca. Na Akademiji Chigiana u Sieni usavršavao se u kompoziciji kod V. Frazzija (1957. – '60.), a u filmskoj glazbi kod F. A. Lavagnina (1960. – '63.). Ljetne tečajeve za novu glazbu pohađao je 1965./'66. na Internationale Musikinstitut für neue Musik u Darmstadtu, tada znamenitom središtu europskih avangardnih tendencija. Od 1966. viši je predavač, od 1985. redovni profesor na Akademiji za kazalište, film i televiziju u Zagrebu na kojoj je glazbeno obrazovao mnoge naraštaje hrvatskih dramskih umjetnika. Njegove skladbe predstavljene su na nacionalnim festivalima, osobito Muzičkom biennalu Zagreb, te na mnogim inozemnim pozornicama (Vicenza, Verona, Bassano, Darmstadt, Nürnberg, Brno). Djela su mu trajno snimljena za Hrvatski radio i za radijske postaje u Njemačkoj, Nizozemskoj, Švicarskoj i Japanu. Objavljivao je stručne tekstove u elektronskim medijima i stručnim časopisima. »Shvaćajući muziku kao intelektualnu emanaciju ljudskog duha, B. Gagić gradi svoje djelo s formalnog aspekta kroz totalnu serijelnost svih parametara, trajanja tona, dinamike, artikulacije i registara.« (E. Krpan)

♪ Kompozicija *L'été de nuit* nastala je 1975. kao narudžba Muzičkog biennala Zagreb. Moj je prijedlog bio ciklus pjesama za glas i klavir prema poetskom predlošku *Ciriška zvona* pjesnika Slavka Mihalića. Kako Biennale u svojem programu nije predvidio takav sastav, a tada je gostovao ljubljanski Ansambl Slavko Osterc, sljedeći je prijedlog bila skladba za glas uz instrumentalni sastav. Odlučio sam se za ciklus pjesama *L'été de nuit* francuskoga pjesnika Yvesa Bonnefryja, jer sam u njemu pronašao i nekoliko dodirnih točaka s filmom *Amarcord* Federica Fellinija. Pjesnički predložak uvjetovao je izbor instrumenata koji čine integralni dio ciklusa. Posebno bih se osvrnuo na vokalnu dionicu tretiranu gotovo recitatorski, poput

pjesničkoga teksta u nastajanju. Svaki od sedam instrumenata zasebno komentira poetski predložak, što partituru čini gotovo jedinstvenom u novijoj hrvatskoj komornoj literaturi.

Skladatelj, dirigent i pedagog **MLADEN TARBUK** (Sarajevo, 1962.) studirao je fiziku na Prirodoslovno–matematičkom fakultetu u Zagrebu te kompoziciju (prof. S. Horvat) i dirigiranje (prof. I. Gjadrov) na Muzičkoj akademiji, na kojoj je danas profesor. Studij dirigiranja nastavio je kasnije na Sveučilištu za glazbu i primijenjene umjetnosti u Grazu kod M. Horvata. Kompoziciju je usavršavao na Visokoj školi za glazbu i primijenjene umjetnosti u Beču (F. Cerha), a dirigiranje kod U. Lajovica. Bio je korepetitor Slovenskoga narodnog gledališća u Mariboru, korepetitor i asistent dirigiranja u Baletu i Operi HNK u Zagrebu, šef dirigent Simfonijskoga puhačkog orkestra Hrvatske vojske (1993. – 2000.) i intendant zagrebačkog HNK (2002. – 2005.). Od 2000. prvi je dirigent Simfonijskoga orkestra HRT – a i uvaženi gost dirigent inozemnih orkestara i europskih opernih kazališta. Dobitnik je nagrade za najbolju izvedbu na Natjecanju dirigenata Smetana–Dvořak–Janaček, počasne diplome na Natjecanju mladih dirigenata Carlo Zecchi u Rimu, Nagrade Dr. Ernst Vogel, Nagrade Fonda Stjepan Šulek, Vjesnikove Nagrade J. Š. Slavenski (2001.) za skladbu *Sanjači* te diskografskih nagrada Porin. Njegov opsežni opus razotkriva zanimanje ne samo za različite glazbene oblike i vrste, nego i za mnogolika područja umjetničkog izražavanja kojima nastoji uroniti u nove prostore kako bi tu raznolikost povezao u novu umjetničku cjelinu. Riječ je o »posebnoj vrsti narativnosti glazbenoga izraza« kojom nastoji obuhvatiti različite duhovne razine, različito usmjerene poglede i *suprotive* sadržaje. To je neka vrsta međusvijeta pretvorena u glazbu koja se prividno odvađa od svojega počela kako bi stvorila autonomne zvukovne slike.

🎵 Mladen Tarbuk, uz K. Seletkovića, bio je rezidencijalni skladatelj Cantusove radionice Vis 2004. kada je nastalo *Sjećanje na Issu* (*Sjećanje na Vis*), odnosno stavak *Uspomene* koji je tada praizveden.

O skladbi je zabilježio: »Sjećanje vara, nepouzđano je, natopljeno trenutnim doživljajima, zanimanjem, koncentracijom...u konačnici se rado sjećamo, jer na licu mjesta možemo vladati prošlošću i modificirati je, što sa sadašnjošću ili budućnošću i nije baš tako lako...stoga je *Sjećanje na Issu* tek jedan slabašni pokušaj da se ponovno očute mirisi ljeta Gospodnjega 1985., titraji jednoga otoka zaboravljena u vlastitom snu, sva gipkost i mekoća mladosti...no ne

možemo se predati sanjarenju i nazvati ga sjećanjem. Tako u sjećanje naviru i neke manje ugodne stvari: smrad i buka trajekta, razni poremećeni ljudi, krhotine ljudskog uništavanja...i kako nema ljepote, a da je nije ljudska ruka barem nekim sitnim detaljem zagadila, tako nema lijepe glazbe bez svih danas već poznatih i višestruko recikliranih krikova avangarde. Stoga ova skladba pokušava propitivati ovaj suodnos i utvrditi ima li u glazbi, kao i u mozgu, mjesta za obje vrste sjećanja, tj. do koje mjere možemo podnijeti izmiješanost smislenog i suvišnog u određenoj vremenskoj proporciji?

Jezgra ove skladbe, posljednji stavak *Uspomene*, napisan je za Cantusovu radionicu Vis 2004. na kojoj sam sudjelovao kao rezidencijalni skladatelj. Skladba je posvećena mojem najbližem suputniku u šetnji kroz odaje sjećanja — mojoj supruzi.«

20.00

Velika dvorana Doma hrvatskih branitelja

VELIKE PARTITURE BRANIMIRA SAKAČA I FRANE PARAĆA

povodom 90. obljetnice rođenja Branimira Sakača
i 60. obljetnice života Frane Paraća

Orkestar Opere HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, dirigentica Nada Matošević

Solisti: Terezija Kusanović, mezzosopran (udovica Judita)

Ivica Čikeš, bas (glavni svećenik Eliakim, vojskovođa Oloferne)

Branimir Sakač: Simfonija o mrtvom vojniku

Sostenuto ma non troppo

Allegro

Andante espressivo

Epilog (Allegro moderato)

Frano Parać: izbor iz opere *Judita* — koncertna izvedba

I. čin, druga slika: Arija Eliakima — Eliakim sa svećenicima

I. čin, četvrta slika: Abra — Ruta — Judita

II. čin, šesta slika: Judita — Oloferne — Vagav — Olofernova vojska

Frano Parać: Simfonija

Moderato

Andante amoroso

Alla danza — Allegro energico

Moderato

ORKESTAR OPERE HNK IVANA pl. ZAJCA RIJEKA — Prva operna predstava u novoosnovanoj riječkoj Operi tadašnjega Narodnog kazališta u Rijeci održana je 1946. (*Nikola Šubić Zrinski*), a samo četiri dana kasnije operni je Orkestar održao svoj prvi simfonijski koncert pod ravnanjem Borisa Papandopula sa solistom, violinistom Zlatkom Balokovićem. Od tada do danas, uz redovito sudjelovanje u produkcijama opera, opereta, mjuzikla i baleta, Orkestar priređuje i simfonijske koncerte. Uz B. Papandopula, koncertima su ravnali Berislav Klobučar, zatim Riječanin, zapravo Sušačanin, Lovro pl. Matačić, a kasnije Vladimir Benić i Davorin Hauptfeld, oba u stalnom angažmanu riječke Opere, svaki s 32 neprekidne sezone. Gosti ansambla bili su mnogi ugledni hrvatski i inozemni dirigenti i solisti. U proteklih šest desetljeća Orkestar je održao više od 500 simfonijskih i vokalno—instrumentalnih koncerata. Otkako se 1981. uvode svečani novogodišnji koncerti, oni postaju omiljena tradicija i najposjećenije glazbene priredbe toga nacionalnog Kazališta. Osim u Hrvatskoj, Orkestar je održao uspješne koncertne nastupe u Sloveniji, Italiji, Mađarskoj i Belgiji. Ansambl je dobitnik Nagrade Grada Rijeke za operno stvaralaštvo i za orkestralne izvedbe, a Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika uručilo im je 2002. Diplomu Milka Trnina za visoki izvedbeni domet u opernim i koncertnim produkcijama.

Dirigenta **NADA MATOŠEVIĆ** (Rijeka, 1971.) diplomirala je dirigiranje na Akademiji za glasbo u Ljubljani u klasi prof. Antona Nanuta kod kojega je 1996. završila i postdiplomski studij. Kraće je vrijeme djelovala kao njegova asistentica. Još za vrijeme studija aktivno nastupa sa slovenskim orkestrima, a kasnije hrvatskima i inozemnima. Nositeljica je Prešernove nagrade za interpretaciju Četvrte simfonije P. I. Čajkovskog sa Simfonijskim orkestrom RTV Slovenija. Komorni orkestar Pro Arte utemeljila je 1991., uspješno nastupajući s njima na više međunarodnih festivala. S riječkom Operom surađuje od 1997., a godinu kasnije postaje njezina v.d. ravnateljica i potom dirigentica HNK Ivana pl. Zajca. Jedan je od osnivača i umjetnička ravnateljica Riječke filharmonije. Vrijedna gostovanja ostvarila je 2002. i 2004. u veronskom Teatro Filarmonico kada je ravnala premijerom i četirima izvedbama Gala baleta s poznatim svjetskim solistima. Dobitnica je godišnje Nagrade Grada Rijeke za 2001. godinu. Umjetnička je voditeljica Zajčevih dana, a od ožujka 2007. intendantica HNK Ivana pl. Zajca. U proteklom sezonama ostvarila je dvadesetak opernih i baletnih produkcija te više od 120 simfonijskih i komornih koncerata u Hrvatskoj i svijetu.

Mezzosopranistica **TEREZIJA KUSANOVIĆ** (Split) diplomirala je glazbenu pedagogiju i pjevanje (prof. Nelli Manuilenko) na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Usavršavala se na majstorskim seminarima kod Gerharda Zellera, Cyntije Munzer, Garyja Glazea, Olivera Miljaković, Biserke Cvejić i Dunje Vejzović. U HNK Split zapaženo je debitirala 2005. u ulozi Larine u operi *Evgenij Onjegin* P. I. Čajkovskog. Sudjelovala je na koncertima Lea Nuccia i Inve Mule 2006., a u listopadu iste godine bila je nositeljica naslovne uloge Judite u istoimenoj operi Frane Paraća (HNK Rijeka). U obnovljenoj produkciji *Ero s onoga svijeta* (2007.) tumačila je ulogu Dome. Na Splitskom ljetu sudjelovala je u premijeri opere *Trubadur* (Ines) te u *Nabuccu* (Fenena). Uz značajnu koncertnu djelatnost, ove je godine nastupila u ulozi Siebela u Gounodovu *Faustu* te nastavila daljnje usavršavanje na postdiplomskom studiju u klasi prof. N. Manuilenko. Sudjelovala je u finalu Međunarodnog belcanto natjecanja u Rijeci kada je uz Oporni orkestar pod ravnanjem Ive Lipanovića izvela ariju i scenu Azzucene.

Bas **IVICA ČIKEŠ** započeo je pjevačku karijeru vrlo rano, a njegov koncertni debi bio je u Mozartovu *Requiemu*. Učenje je nastavio na Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu (C. Hansell Bakić), a usavršavao se u Rimu kod M. Sunara i W. Wodnanskog te na majstorskim seminarima u Rimu i Parmi. Zapažen je na Međunarodnim pjevačkim natjecanjima Citta di Roma, Bellini i Donizetti u Varcelliju, a nakon ulaska u polufinale natjecanja H. G. Belvedere u Beču, dobio je angažman u Bečkoj komornoj operi. Tumač je glavnih uloga — Don Basilio i Selim (*Seviljski brijač*, *Turčin u Italiji*), grof Rodolfo (*Mjesečarka*), Raimondo i Dulcamara (*Lucia di Lammermoor* i *Ljubavni napitak*), Zaharija, Gvardijan, Ramfis, Fiesco, Filip II., Silva, Attila, Ferrando i Sparafucile (*Nabucco*, *Moć sudbine*, *Aida*, *Simon Boccanegra*, *Don Carlos*, *Ernani*, *Attila*, *Trubadur* i *Rigoletto*), Escamillo (*Carmen*), Gazda Marko (*Ero s onoga svijeta*), Sulejman (*Nikola Šubić Zrinski*) i Sveslav (*Porin*). Za interpretaciju Attile na Splitskom ljetu 2001. dobio je Nagradu Judita i Nagradu Milka Trnina. Dugi niz godina bio je prvak splitske Opere i nositelj glavnih basovskih uloga u hrvatskim opernim kazalištima. Nedavno je dobio status nacionalnog prvaka i time postao prvi solist splitske Opere kojemu je dodijeljen taj najviši status u hrvatskom kazalištu.

Jedan od najistaknutijih predstavnika novije hrvatske glazbe **BRANIMIR SAKAČ** (1918. – 1979.) diplomirao je (1941.) kompoziciju u razredu Franje Dugana na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kao pedagog djelovao je na srednjoj školi iste ustanove, na Državnoj muzičkoj školi (danas Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskoga) u Zagrebu te na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, a kao glazbeni urednik (povremeno i dirigent) na Radio–Zagrebu i Radio–Rijeci. Svojom je višestranom djelatnošću trajno zadužio hrvatsku glazbu, što se u posljednje doba olako zaboravlja. Najprije, u smjelom i osmišljenom traženju novih izražajnih sredstava, od prvih u nas konkretno – elektroničkih pokušaja (*Tri sintetske poeme* iz 1959., *Svemirski pejzaž* i *Jahači Apokalipse* iz 1961.), preko nadasve važnih otkrića u bilježenju zvukovnih zbivanja, pa do teoretskih i praktičkih razotkrivanja novih mogućnosti glazbene scene (zamislao takozvana fonoplastičnog ekrana, kolektivno organizirane akcije u kojoj se u »sintezi predodžaba, iskustva i djelatnosti razvija novi eksperimentalni *Gesamtkunstwerk*, kome su u samoj osnovi ne samo humanističke preokupacije današnjega čovjeka, već i nove tehničko – izražajne predodžbe svijeta«). Nadalje, u izradi ciklusa djela trajne vrijednosti, od orkestralnih (gdje se s *Matrix–Symphony* iz 1972. zatvara značajan kreativni krug započet dvadesetak godina ranije s ekspresionistički snažnom *Simfonijom o mrtvom vojniku*), preko vokalnih (što na liniji od *Sedam stavaka* za mješoviti zbor iz 1958. do *Omaggio–Canto dalla Commedia* iz 1969. predstavljaju dokument jednoga vremenskog tijeka koji će, pod naizgled drukčijom fasadom krijući iste silnice i strujanja, pripremiti i donijeti pokret novih tendencija u hrvatsku glazbu), do komornih (u spirali od antologijskoga gudačkog kvarteta *Doppio* iz 1968. do remek – djela iz 1971. *Barasou*, koje je, kao kamen temeljac suvremene hrvatske glazbe, obišlo praktički sve tada značajnije festivale novoga zvuka u svijetu te u izvedbama ACEZANTEZ – a u domovini i inozemstvu doživjelo petstotinjak izvedbi). Konačno, i u nadasve uspješnom društveno – organizacijskom radu, pri čemu je, među ostalima, 1964. godine utemeljio Jugoslavensku muzičku tribinu u Opatiji, u sklopu koje je osnovao i Muzički informativni centar, te istodobno bio i jedan od utemeljitelja Muzičkoga biennala Zagreb s kojim je surađivao od 1961. do 1973., pri čemu je zadnje dvije godine bio i njegov umjetnički direktor. (Dubravko Detoni)

Nagrade: Nagrada Vladimir Nazor, 1969.; Vjesnikova Nagrada Josip Štolcer Slavenski, 1971.; Nagrada Grada Zagreba, 1973.; Nagrada Vladimir Nazor za životno djelo, 1978.

♫ *Simfoniju o mrtvom vojniku* stvorio je Branimir Sakač 1951. na osnovi vlastite popratne glazbe za radio—dramu Normana Corwina *Bez naslova*, ranije emitiranu na Radio Zagrebu. Drama ističe u prvi plan lik mladoga američkog vojnika što ga je u Alpama ubila granata, a koji naknadno vodi zanimljive razgovore s ljudima bitnim u njegovu životu (majka, zaručnica, vojnički drugovi, novinari, neprijateljski vojnici koji ga je ubio i drugi). Potresnom dramatičnošću svojega iskaza Sakačeva glazba na sugestivnan način prosvjeduje protiv besmislenih ratnih razaranja svakoga doba. Premda začeta kao opis, ta se glazba opire evidentnoj deskriptivnosti, pa se tijekom čitava djela osjeća intenzivan stvarateljev napor za oblikovanjem primarnih zamisli putem čistoga zvuka kao dominantna faktora imanentne glazbene strukture. Ostvareno tradicionalnim tonskim govorom, četverostavačno djelo krije u sebi zametke klasične simfonije (dramatski uvod, scherzo, polagani stavak, dostojanstveni finale). Iako samo podrijetlo *Simfonije*, praižvedene u Zagrebu 18. ožujka 1954. godine, kada je koncertom Zagrebačke filharmonije ravnao Boris Papandopulo, inicira očekivane smjene dramatskoga s lirskim, već se u toj skladbi očituje skladateljeva odbojnost — koja najavljuje njegovu avangardnu fazu — prema uobičajenoj izgradnji forme isključivo s pomoću zakona neprestanih kontrasta. Misleći i na *Simfoniju*, Sakač je zapisao: »Meni je najbliža, najprisnija i najsrodnija ona umjetnost koja, iako priznaje da je nemoguće spoznati apsolutno, ipak ima moć poopćavanja, te umjesto da bude *pars*, može postati sve, kao što je bila stara helenska, antikna tragedija, zajedno sa svojom katarzom«. Noseći u sebi lako prepoznatljive koreografske čimbenike, *Simfonija o mrtvom vojniku* s uspjehom je 1959. bila praižvedena i kao balet u Hrvatskome narodnom kazalištu u Zagrebu. (Dubravko Detoni)

Branimir Sakač — popis djela

Orkestralna: Serenada za gudače, 1947.; Simfonija o mrtvom vojniku, 1951.; Preludij i scherzo, 1952.; Komorna simfonija, 1953. (izgubljena); Sluga Jernej, simf. triptihon, 1953.; Oluja, simf. slika, 1957.; Noć, mjesec i smrt, lirska poema (izgubljeno), 1957.; Epizode, 1963.; Prostori za orkestar i magnetofonske zvukove, 1965.; Turm—Musik, 1970.; Matrix Symphony, 1972. — Komorna: Dva preludija za flautu, harfu i klavir, 1945.; Suita za 15 instrumenata (izgubljeno), 1952.; Sonata za violinu solo, 1953. (izgubljeno); Kornet, lirska poema, 1958.; Dvije minijature za flautu, harfu i udaraljke, 1963.; Structures za komorni sastav, 1965.; Sonet za komorni

sastav, 1965.; Syndrome za komorni sastav, 1966.; Koralni kvartet, 1967. (s M. Miletićem); Doppio za gudački kvartet, 1968.; Solo I za violinu i ansambl, 1968.; Vario za violinu solo, 1968.; Attitudes za violončelo i klavir, 1970.; Pezzi per violoncello solo, 1970. — Klavirska: Noveletta, 1947.; Tri preludija (izgubljeno), 1953.; Aleatorički preludij (Prizme), 1961.; Studija I (klavir i udaraljke), 1963.; Studija II, 1964.; Šest epigrama, 1966.; Ad litteram, 1970.; Sedam studija za preparirani klavir, 1971.; Ariel, 1979. — Eksperimentalna: Tri sintetske poeme (Masakri, Jama, Rat), 1959.; Svemirski pejzaž, 1961.; Jahači apokalipse, 1961.; Synthana, 1973. — Scenska: Dionis i Apolon, mimo—melodrama (izgubljeno), 1957. Fonoplastični glazbeni teatar: Diana Nemorensis, 1969.; Scena, 1971.; Songelu, 1972. Scenska i filmska glazba. — Vokalna: Ne zaboravi noć, kantata; Tri međimurske za ženski zbor i komorni orkestar, 1943.; Omaggio—Canto della commedia za 7 solista, zbor, violinu solo i udaraljke, 1969.; Bellatrix—Alleluia, ciklus (Bellatrix—Alleluia, Sial, Umbrana) za vokalne soliste i ansambl, 1970.—71.; Barasou za vokalnog solista i ansambl, 1971. Zborovi: Romarska (Putnička), 1944.; Sedam stavaka za mješoviti zbor, 1963. Solo—pjesme: Noć, 1942.; Silen, Pejzaž, Adieu, 1944.; Sijeno u kući, 1947.; Patnja, 1948.; Sve teče, 1952. — Spisi: studije, članci, kritike. *Ariel*, izabrani spisi (ur. E. Krpan), MIC/KDZ, 1980.

Akademik **FRANO PARAĆ** (Split, 1948.) diplomirao je teoriju glazbe, a potom i kompoziciju u razredu prof. Stanka Horvata na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Usavršavanje na području elektroničke glazbe nastavio je kod Marina Zuccherija u milanskom Studio di fonologia musicale della RAI. Na Muzičkoj akademiji djelovao je kao predavač, a od 1992. redovni je profesor. Dužnost dekana obnašao je u razdoblju od 1985. do 1987. te od 2002. do 2006. godine. Nositelj je brojnih nagrada i priznanja poput Nagrade Sedam sekretara SKOJ—a (skladbu *Ed è subito sera* za tri grupe pjevača i orkestar), Vjesnikovih Nagrada Josip Štolcer Slavenski (*Collegium vocale* za šest pjevača a capella, opera *Judita*), dvije nagrade HAZU (*Missa Maruliana* za sopran, bariton, mješoviti zbor i orkestar, opera *Judita*), Nagrade Međugorje (*Pacem* za mješoviti zbor i gudače), diskografskih nagrada Porin, Nagradâ Judita, Peristil, Boris Papandopulo, Nagrade hrvatskoga glumišta i godišnje Nagrade Vladimir Nazor (opera *Judita*). Autor je respektabilna opusa solističkih, komornih, zboških, orkestralnih, koncertantnih i glazbeno—scenskih djela, u kojemu, uz balet *Carmina Křežiana* (1985.) i veliki uspjeh višestruko nagrađivane *Judite* (2000.), posebno mjesto pripada skladbama za glas i za gudačke instrumente. Istaknuti su *Improvisé* za 12 gudača, *Muzika za gudače*

(1980.), *Muzika za gudače i čembalo* (1983.), obje posvećene Zagrebačkim solistima, *Serenada za gudače* (1991.) te *Koncert za violinu i gudače* (1986.) i *Koncert za rog i orkestar* (1996.).

Zaokupljen prije svega zvukom, njegovom kakvoćom, bojom, rasponom i ekspresivnom moći, njegovo stvaralaštvo obilježava nadahnutost mogućnostima izričaja vokalnog načela. U prostoru tradicionalne uokvirenosti, on misao artikulira slobodnim kretanjem kroz naslijeđe i kroz suvremeno glazbeno izražavanje koje mu donosi punu autonomnost vrlo osobne estetike.

Riječ autora: »Moj današnji kredo, način skladanja i ono što bih želio dalje raditi jest spoj tradicije i suvremenih tehnika s onim umjetničkim nabojem i izborom koji u nekom trenutku osjećam najprimjerenijim. Ne bojim se tradicionalnog pristupa, korištenja tonaliteta i zakonitosti koje podrazumijeva tradicionalna glazba. Ne bojim se takvih pothvata, jer mislim da je šansa glazbene umjetnosti u tome da sada, u ovome razdoblju, bez kočnica, vrati povjerenje publike prema glazbenoj umjetnosti i skladatelju.« (Vijenac, 23. lipnja 1994.)

♫ *Judita* je opera u dva čina (sedam slika) za koju je, prema *Juditi* Marka Marulića, libreto napisao Frano Parać uz suradnju Tonka Maroevića. Kada se konačno, nakon dugog i pomnog pripremanja, pojavila na 46. Splitskom ljetu, *Judita* je bila ravna otkriću. Praćena od prve izvedbe 14. srpnja 2000. aklamacijama publike i unisonim odobravanjem kritike, njezina praizvedba doskora je proglašena »glazbenim događajem godine«, skladatelj je nagrađen brojnim nagradama, Nelli Manuilenko za kreaciju *Judite* osvojila je godišnju Nagradu hrvatskoga glumišta, a Petar Selem Nagradu glumišta za najbolju režiju operne predstave. Posebno priznanje opera je doživjela na zagrebačkom predstavljanju u okviru Muzičkoga biennala Zagreb 2001., kada smo opet svjedočili »zvukovnu i misaonu prenošenju kompleksnosti djela, koje je publika ispratila pravim ovacijama«, a kritika konstatirala da je *Judita* »ušla u tradicijski glazbeni luk što se protegnuo od Bajamontija i Suppea do Gotovca, Tijardovića i Ive Paraća«. HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci djelo je premijerno postavilo na Zajčevim danima 2006. godine. »Paraćeva već slavom ovjenčana *Judita* u dobrom je duhu, no svakako primjerena vremenu, nastavila trag velike nacionalne opere zahvaljujući, dakako, i starom Maruliću i našem nadasve darovitom suvremeniku Paraću, skladatelju koji, valja reći, rijetko uspješno vraća suvremenu operu njezinoj melodičnoj i dramskoj kolijevci.« (Jagoda Martinčević)

Riječ autora: »Od onih sam skladatelja koji se još osamdesetih godina, shvaćajući zablude avangarde, ravnopravno počeo koristiti i tonalitetom, i na tome je tragu i *Judita* i moje ranije skladbe. Tonalitet doživljam kao ravnopravni element kojega se ne bojim i kojemu su se mnogi suvremeni autori vraćali na različite načine, priznali oni to ili ne. U golemom redukcionizmu koji sam morao provesti kroz Marulićev tekst, rekao bih da sam priču ispričao arhetipski, jasno i pregledno; moj redukcionizam, naime, proizlazi iz stava prema vlastitoj glazbi koju doživljam kao jednostavnu, pokušavajući je ogoliti od svih nepotrebnih stvari, tako da je ta opera stanovit arhetipski pristup glazbenom govoru, pa i Marulićevu tekstu.« (Vjesnik, 9. travnja 2001.)

I. čin, druga slika: Arija Eliakima — Eliakim sa svećenicima / Gradsko vijeće s Eliakimom na čelu poziva Oziju kao branitelja grada i nekolicinu njegovih pratilaca na zajedničko razmatranje i odluku o sudbini grada. Da bi spasio živote građana, koji se iznemogli bez hrane i vode u potpunom okruženju Olofermove vojske nalaze već trideset i četiri dana, Eliakim želi grad predati neprijatelju.

I. čin, četvrta slika: Abra — Ruta — Judita / Judita se pred odlazak Olofernu uređuje u svom domu, dok Juditina sluškinja Abra i njezina prijateljica Ruta razgovaraju o Juditinoj ljepoti. Judita naređuje Abri da se i ona spremi za odlazak s njom izvan grada. Judita ostaje sama i započinje monolog u kojemu preispituje moralnu i kršćansku opravdanost svoje nakane. Moli Boga da joj dade snage ubiti Oloferna. Juditu sve čvršće obuzimaju odlučnost i želja da spasi svoj narod i svoj grad od neprijatelja.

II. čin, šesta slika: Judita — Oloferne — Vagav — Olofernova vojska / Uz jelo, piće i ples Olofernova vojska slavi skoriju pobjedu nad Betuljanima. U kasne sate polako se razilaze ostavljajući gospodara da se približi Juditi. Ona mu se očito svidjela i on joj se sve više udvara. Judita i Oloferne ostaju sami i Judita ga, na kraju dueta, potpuno pijanoga, ubija njegovim vlastitim mačem. Sa scene odlazi uzevši kao dokaz glavu ubijenog Oloferna. Scena je potpuno prazna... Glazba... Svitanje... Zajedno s ostalim vezirima ulazi Vagav, Olofernov vezir, i oni sa zaprepaštenjem zure u mrtvo tijelo svoga zapovjednika. Nastaje vika, pometnja, obezglavljenost...

♫ Paraćeva *Simfonija*, dovršena 1992., oživotvorenju koje su kao sponzori pripomogli japanska računalaska tvrtka *Fujitsu* te zagrebačka *Pliva*, bila je prizvedena 19. veljače 1993. godine u Zagrebu, na

koncertu Zagrebačke filharmonije pod ravnanjem Shao Chia Lūa. Temeljni je pokretač djela opća repetitivnost melodijsko – ritmičkih pokreta, a jasnoća oblika i jednostavnost njihovih unutarnjih struktura dovedene su do maksimuma. Prvi stavak (*Moderato*), izrastao iz opsesivnoga ponavljanja dubinske jezgre od četiri tona (*g–f–es–d*) oslonjene o stup tonalnosti, sonorna je situacija oprirodjena logičnim porastom i smirenjem bez posebnih suprotnosti u tradicionalnome smislu. Drugi stavak (*Andante amoroso*) veže potpuno ogoljena, arhetipski čista dijatonička pramelodija naizgled okrutno lišena i najnužnijega motivičkog rada; ona se poput fatuma pojavljuje triput, a kao potpora joj služi bezimena kontrastni odjeljak s kromatskim nizom od četiri tona u rogovima. Mozaičan, ali dosljedno turbulentan ugođaj trećega stavka (*Alla danza–Allegro energico*), obrađen po načelu ronda, ima unutarnji motor od četiri, odnosno dva takta, koji mu uporno navijaju mehanizam. Završnica *Simfonije (Moderato)* nekoversno je podsjećanje na uvod; njezino sjetno raspoloženje — sa sudbinskim naglascima u dubokome limu pojačanim zlokobnošću zvona — svojom izražajnom snagom na paradoksalan način nadigrava sve prethodne stavke i *Simfoniju* privodi očekivanu vrhuncu. (Dubravko Detoni)

Frano Parać — popis djela

Orkestralna: simfonijski orkestar: Concerto grosso, za pop – grupu i dva orkestra, 1976.; Sarabanda, 1982.; Olimpijski plamen, 1984.; Muzika za orkestar, 1985.; Simfonija, 1992./1993. — gudači: Chaconna, za gudače, 1971.; Improvisé, za dvanaest gudača, 1972.; Muzika za gudače, 1980.; Muzika za gudače i čembalo, 1983.; Serenada za gudače, 1991. — Koncertantna: Koncert za violinu i gudače, 1986.; Koncert za rog i orkestar, 1996., Koncert za violinu, violu i gudače (2008.) — Komorna: Brass Music, za 10 limenih puhača, 1974.; Contro – a – bas, za kontrabas i elektroniku, 1978.; Solo za trubu i elektroniku, 1979.; Gudački trio, 1980.; Scherzo, za puhački kvintet, 1985.; Pastorala za orgulje, 1989.; Gudački kvartet, 1990.; Kvartet za klarinet, violinu, violončelo i glasovir, 1991.; Gitarski trio, 1992.; Sonata za violinu i glasovir, 1992.; Sonata za violončelo i glasovir (autorova verzija Sonate za violinu i glasovir), 1993.; Muzika za gitaru, 1996.; Varijacije za orgulje, 1997. — Klavirska: Thèmes, za glasovir, 1973.; Ples barunice, za glasovir, 1990. — Vokalno – instrumentalna i vokalna: Oboe sommerso, za mezzosopran, obou i komorni ansambl (stihovi: S. Quasimodo), 1973.; Ed è subito sera, za tri grupe pjevača i

orkestar (stihovi: S. Quasimodo), 1974.; Metamorfoze, za bariton i komorni ansambl, 1977.; Kompozicija za dva zbora a cappella, 1977.; Collegium vocale, za šest pjevača a cappella, 1979.; Suita iz baleta Carmina Krležiana, za mješoviti zbor i orkestar, 1988.; Missa Maruliana, za sopran, bariton, mješoviti zbor i orkestar, 1993.; Dona nobis pacem, za mješoviti zbor a cappella, 1993.; Gloria, za mješoviti zbor, bariton i orkestar, 1994.; Pacem za mješoviti zbor i gudače, 1994.; Staroj gimnaziji, za djevojački zbor, 1998. — Scenska: Carmina Krležiana, put u 14 slika (tekst. M. Krleža), 1985.; Judita, opera, 2000. — Scenska glazba: Povratak vojaka (Luko Paljetak/Zlatko Bourek), 1996.; Sveti Roko na brdu (Milan Grgić/Marin Carić), 1993.; Bila je to ševa! (Ephraim Kishon/Zdenko Blažević), 1978./79.; Stari dečki (Zvonimir Majdak/Vjekoslav Vidošević), 1977./78.; Godina noževa (Vojislav Kuzmanović/Marijan Fruk), 1977./78.; Pustinja (Ranko Marinković/Marin Carić), 1882.; Albatros (Ranko Marinković/Marin Carić), 1984.; Kralj Gordogan (Radovan Ivšić/Vlado Habunek), 1979.; Golgota (Miroslav Krleža/Marin Carić), 1982.; Uskočka kapa, lutkarska igra, (Zlatko Krilić/Davor Miladinov), 1985.

PETAK, 7. XI.

10.30

Hotel Histria

SUSRETI generacija

PROMOCIJA NOVIH CANTUSOVIH IZDANJA I NAJAVA MUZIČKOG BIENNALA ZAGREB 2009.

Mirjana Matić, direktorica Cantusa

Berislav Šipuš, umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb 2009.

Jana Haluza, muzikologinja

12.00
Circolo

ISTARSKI GLAZBENICI VAM PREDSTAVLJAJU I

Tamara Jurkić Sviben, klavir

Žiga Hirschler: Tri bizareske

Burleska
Pitoreska
Arabeska

Ivana Lang: Suita op.13

Lento
Intermezzo—Andante quasi allegretto
Allegro

Frano Đurović: Ne baš uspavanka** / Not Really a Lullaby**

Ivana Lang: Četiri kompozicije op. 50

Dječja igra
Valcer
Tajanstvenim koracima
Toccata

Božidar Kunc: IV. sonata u As—duru op. 43

Allegretto moderato
Andante sostenuto
Presto

Pijanistica **TAMARA JURKIĆ SVIBEN** (Pula, 1973.) diplomirala je u klasi akademika J. Muraija na Muzičkoj akademiji, na kojoj je kasnije magistrirala u klasi prof. V. Krpana. Zapaženo koncertira u zemlji i inozemstvu (Portugal, Grčka, Španjolska, Austrija, Velika Britanija, Nizozemska, Njemačka, Mađarska, Ukrajina, Izrael, Indija). Polazila je majstorske tečajeve M. Vosskresenskog i L. Naumova, a usavršavala se kod M. Mercier u Parizu. Posebnu pozornost izazvale su njezine izvedbe hrvatskih skladatelja prve polovice 20. stoljeća, osobito djela Ivane Lang i Božidara Kunca. Njegove četiri klavirske Sonate, kao prvu integralnu izvedbu, zabilježila je 2007. na nosaču zvuka nakladnika Croatia Records. Također je potaknula i tiskanje rukopisa skladateljevih dosad neobjavljenih Sonata i popratila ih redaktorskim tekstovima koje je objavio Muzički informativni centar Koncertne direkcije Zagreb. Trenutačno radi na redakcijama još neobjavljenih partitura skladateljice Ivane Lang. Veliku sklonost prema modernijoj hrvatskoj glazbenoj baštini i zaboravljenim hrvatskim autorima usmjerila je prema istraživanjima notne ostavštine hrvatskih skladatelja židovskoga podrijetla. Prvi rezultati ovih istraživanja predstavljeni su nedavno na I. Festivalu hrvatske glazbe u Berlinu i na IV. Festivalu hrvatske glazbe u Beču.

Skladatelj i glazbeni kritičar **ŽIGA HIRSCHLER – HIRSKI**, rođen u Trnovici kraj Bjelovara 1894., tragično je stradao 1941. u logoru Jasenovac. Pogrom, koji je za Drugoga svjetskog rata zadesio mnoge umjetnike, na jednaki je način odnio dr. Pavla Markovca, Franca Šturma, Rikarda Švarca, Sidoniju Geiger i mnoge druge. To je razlog da je ostao sačuvan vrlo mali broj Hirschlerovih djela, jer su rukopisi uništeni ili nestali, a sačuvane su mahom skladbe tiskane za skladateljeva života. Studij glazbe završio je 1917. na Konzervatoriju Hrvatskoga glazbenog zavoda u Zagrebu, nakon čega počinje djelovati kao vrlo cijenjeni glazbeni publicist i kritičar zagrebačkih dnevnih listova. »Kao skladatelj pretežno eklektičkog karaktera, poseban je afinitet pokazivao prema zabavnoj muzici, ali se afirmirao i na području ozbiljne muzike«. (K. Kovačević). Pisao je klavirska, dramska, vokalna, orkestralna i komorna djela koja stvaralački pripadaju razdoblju između 1917. i 1937., vremenu kada intenzivnosti zagrebačkoga i hrvatskoga kulturnog života značajno pridonose tvornica gramofonskih ploča Edison Bell – Penkala, Radio – stanica Zagreb, nakladnici Albini, Kugli, Rirop, Šidak, Kladi i Zvuk, prvi jazz i plesni sastavi Bingo Boys, Rhyth Boys B. Hoffmana & K. Radingera te mnogi drugi, manje ili više, poznati sudionici predratne glazbene scene.

♪ *Tri bizareske* tiskane su u Edition Kugli još za skladateljeva života. Suvremeno hrvatsko izdanje priredila je Edicija Spiller. Riječ je o minijaturama impresionističkog ozračja, poglavito *Pitoreska* i *Arabeska*, s posebnim odlikama humora kao na pojedinim mjestima u prvoj stavku *Burleska* (kako i sâm naziv sugerira) ili u završnoj *Arabeski*. Središnji stavak fino je brušeni briljant nježnih klavirskih boja koje se prelijevaju preko delikatne nostalgичne melodije. Humor je izražen i u kratkim razigranim motivima ili u ritmičkim dosjetkama te u staccato artikulaciji. *Arabeska* u ponekim dijelovima ima šlagerski šarm koji se inače nazire u Hirschlerovu opusu, ali uvijek u asocijativnom obliku kroz određene harmonije ili kroz specifični glasovirski slog, na samome kraju skladbe.

Skladateljica i pijanistica **IVANA LANG** (Zagreb, 1912. – 1982.) završila je studij glasovira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. A. Geiger – Eichhorn). Kompoziciju je učila privatno u Zagrebu (F. Dugan i M. Cipra) i Salzburgu (J. Marx). U razdoblju od 1931. do 1941. djeluje kao suradnica tada glasovita Glazbenoga studija Matz, od 1940. profesorica je na Konzervatoriju, a od 1943. na zagrebačkoj Glazbenoj školi Vatroslav Lisinski. Bila je vrsna pijanistica, istančana ukusa, a »svojemu« instrumentu posvetila je Koncert za klavir i orkestar (1944. – '46.) te nekolicinu hvaljenih pijanističkih ostvarenja. Njezin stvaralački fokus često se zaustavljao na istarskom glazbenom folklornom idiomu (*Tri istarske* za alt i komorni orkestar, *Istarska barkarola* za glasovir, *Dvije istarske na Brajšin način* za zbor, opera *Kastavski kapetan*), a raspon u kojemu su se kretale njezine glazbene teme pokazuje vrlo širok krug instrumentalnih (Simfonijski ples za orkestar, 1950.), vokalno – instrumentalnih (*Dvije Vidričeve* za sopran i orkestar, 1940. – '47), scenskih (balet *Lažni vitez*, 1960.), komornih i vokalnih vrsta. Pisala je scensku glazbu za lutkarska i dječja kazališta. Iako je jedna od rijetkih skladateljica toga vremena, opus joj je do danas ostao manjkavo poznat. U suvremenoj izvedbenoj praksi najčešće je prisutna kroz glasovirska djela i solo popijevke.

♪ *Klavirska suita* (1947.) nije klasični primjer barokne suite s plesnim stavcima, ali objedinjuje u cjelinu tri različita stavka s postepenim ubrzanjem tempa, od prvoga koji je polagan i pun napetosti s elementima zgušnjavanja harmonije do razigrana i prkosna *Andantino quasi allegretto* koji vodi u brzu *Allegro tokatu*. Taj završni stavak nosi u sebi reminiscenciju na istarske intervale i na folklorne plesne ritmove. Dojam suite i zaokruženosti dobiva se preko intervalskih pomaka i sličnih ritmičkih motiva koji su prvo polagani i, kasnijim

skladateljskim postupcima, ubrzani. Vezu između stavaka oblikuju pojedini motivi ili dijelovi motiva; oni već u narednom postaju neki novi motivi koji se onda dalje razrađuju, bilo intervalski ili ritmički. Cijela suita podsjeća na napinjanje luka. U prvom stavku stvara se nabo, strijela se odapinje, a oslobađanje od napetosti dolazi u brznoj i razuzdanoj Tokati. U svijetu klavirskih minijatura, Ivana Lang otkriva se kao vrsna stvarateljica žanr sličica i kao autorica savršena osjećaja za proporcije i tijek glazbena vremena. U *Četiri kompozicije* op. 50 ona rabi male intervalske pomake i kratke fraze koje se redaju jedna do druge u različitim situacijama i kontekstima, te u vrlo jasnom motoričnom protoku. Forma je pritom uvijek čvrsta, jasna i pregledna. U tim kratkim sličicama ogledava se stilska konstanta — karakteristična groteska, na što vrlo konkretno podsjeća *Valcer*, gotovo parafraza Chopinova karaktera i stilizirana valcera.

Skladatelj i pedagog, docent na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji **FRANO ĐUROVIĆ** (Dubrovnik, 1971.) diplomirao je kompoziciju u klasi prof. Frane Paraća. Usavršavao se na majstorskim seminarima u Mađarskoj (M. Jarrell, J. Kretz) i Austriji (J. Jirásek). Uz orkestralne, komorne i instrumentalne skladbe, napisao je značajan broj elektroničkih i elektroakustičkih djela, instalacija i multimedijalnih projekata u kojima je uspješno spojio glazbu s različitim formama vizualnih umjetnosti. Na prošlogodišnjem 24. Muzičkom biennalu Zagreb njegova komorna opera *Eto vas* prema komediji M. Držića doživjela je praiizvedbu. Skladbe su mu predstavljene u Belgiji, Danskoj, Njemačkoj, Austriji, BiH, Sloveniji, Mađarskoj i u Rusiji. Njegove opuse izveli su Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske vojske, Dubrovački simfonijski orkestar, Cantus Ansambl i Oktet Berlinske filharmonije. Dobitnik je, među ostalima, Rektorove nagrade, Nagrade Josip Štolcer Slavenski, Nagrade Fonda Stjepan Šulek i treće nagrade Međunarodne ljetne akademije u Reichenau, Austrija.

♪ *Ne baš uspavanka* (2008.) posvećena je pijanistici Tamari Jurčić Sviben, koja ju je nedavno praiizvela na koncertu u Londonu. Skladbu sam pisao po sličnome načelu kao i *Nahvao 2*, no ovoga sam puta kao početnu datost koristio uspavanku i njezinu opću definiciju određene forme koja ima specifičnu namjenu. Najjednostavnije rečeno, to je uspavlivanje. Svoju sam »uspavanku« namjerno »pokvario« u nadi da ne razbijem samu formu, nego da joj na neki način i doprinesem, ali kontrastom, produžim je, odnosno dodatno razvijem u novome smjeru.

Skladatelj i pijanist **BOŽIDAR KUNC** (Zagreb, 1903. — Detroit, SAD, 1964.) završio je studij klavira (S. Stančić) i kompozicije (B. Bersa) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 1929. djelovao je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji kao profesor glasovira, korepetitor pjevača i voditelj Opernoga studija. Odlaskom u SAD 1951. godine, pijanističku i profesionalnu karijeru vezao je uz svoju glasovitu sestru Zinku Kunc, sopranisticu i veliku zvijezdu njujorškoga Metropolitana. »U žarištu njegova zanimanja jest glasovir kojemu je posvetio četiri sonate i oko 90 drugih skladbi... Kuncova harmonija osnova je istančanog i uvijek novog sloga njegovih djela u kojima se raskošni kolorit odmjenjuje s oporostima disonantnih suzvučja izrazito ekspresivnog dojma. U glasovirskom slogu razmiče dotadašnje granice zvučnosti specifičnim registriranjem, maštovitom pedalizacijom i novom, tipično *kuncovskom* ornamentikom«. (K. Kos)

♫ Četvrta sonata op. 43 u As—duru skladana je u Zagrebu, u svibnju 1943. godine, a Božidar Kunc praisveo je djelo mjesec dana kasnije. Po svojoj naravi, teme prvoga stavka nisu kontrastne, već se prva melodijska misao lagano »njiše« u silaznom pomaku osvijetljena paralelnim harmonijama, dok je druga fragmentarne strukture i lirskoga karaktera, s više emotivnosti nego prethodna. U provedbi, njihovi se motivi zgušnjavaju tako da, nakon rastućega klimaksa prema dinamičnom vrhuncu, slijedi lirska repriza. Tijekom cijeloga stavka, Kunc polaže izrazitu pozornost na kolorit i posebne efekte kojima imitira orkestralnu zvučnost. *Andante sostenuto* poetična je meditacija što izrasta iz jedne glazbene misli pastoralnoga karaktera. Završni *Presto* obilježavaju igra i pokret. Tempo, motoričnost i motivičko jedinstvo ostavljaju dojam *moto perpetua*, čak tokate. Važna je značajka »igre« vertikalna polimetrija. Virtuozni i razigrani ritmički elementi, zahvaljujući dinamičkoj gradaciji, čine ovaj stavak bravuroznim vrhuncem Sonate.

16.30

Hotel Histria

Tribina: SUVREMENA OZBILJNA GLAZBA U MEDIJIMA I — RADIOTELEVIZIJA

Branimir Pofuk

Đurđa Otržan

Iva Lovrec Štefanović

Ivana Kocelj

Antun Tomislav Šaban

SUSRETIgeneracija

BRANIMIR POFUK (Križevci) po završetku srednjoškolskog obrazovanja, nastavlja studij muzikologije i orgulja na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Novinarstvom i glazbenom kritikom počeo se baviti kao student i to u zlatnoj eri avangardnog Radija 101, nakon čega trajno počinje pisati za tiskane, a povremeno i elektronske medije. Za vrijeme Domovinskog rata, od 1991. do 1996., radio je za agenciju Associated Press u statusu novinara i televizijskog producenta. Potom postaje glavni glazbeni urednik Hrvatskoga katoličkog radija (1996. – 1998.), a od 1998. do danas djeluje u Jutarnjem listu, najprije kao novinar i glazbeni kritičar, zatim kolumnist i trenutačno kao urednik Redakcije kulture. Za kolumnu pod nazivom *Kontrapunkt* dobio je godišnju Nagradu Marija Jurić Zagorka Hrvatskoga novinarskog društva. Na Hrvatskoj radioteleviziji bio je moderator kulturnoga programa pod nazivom *Emisija opće prakse*. Njegovo oštro i duhovito pero, otvoreno i slobodno pisanje o glazbenoj svakodnevici, njezinim fenomenima i likovima, hrvatskoj kulturi i njezinim prilikama i neprilikama, kao i prikazi europske glazbene scene, svrstali su ga u red pisaca vrlo osobna stila i izrazito kritična, polemična duha.

Muzikologinja **ĐURĐA OTRŽAN** (Bjelovar, 1953.) diplomirala je na Filozofskom fakultetu i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Na III. programu Hrvatskoga radija djelovala je u statusu urednice (1980. – 1994.), a potom i urednice Redakcije za ozbiljnu glazbu. Zaslužna je za stvaranje cjelodnevnoga III. programa. Od 2004. osmislila i realizirala niz emisija i ciklusa pod nazivima *Poznajete li muziku i muzičare?*, *Izlaz br. 3, Skrivena glazbe*, *Ključevi stoljeća*, *Protuslovne avangarde* i drugo. Za redakciju Govornoga programa Hrvatskoga radila ostvarila je eseje na raznolike književne i kulturološke teme, poput onih *Musica sphaera*, *Antička dramaturgija* i *Parsifal*. Punih pet godina (1999. – 2004.) vodila je ekskluzivni noćni program *Euroclassic notturno* Europske radijske unije za Hrvatsku (EBU BBC program). Autorica je više proznih i pjesničkih djela te članica ocjenjivačkih sudova glazbenih nagrada Orlando i Prix Italia. Tekstove objavljuje u stručnim časopisima.

Muzikologinja **IVA LOVREC ŠTEFANOVIĆ** (Zagreb, 1964.) diplomirala je na Muzičkoj akademiji i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1988. suradnica je Hrvatskoga radija kao novinarka, voditeljica i autorica, a od 1993. godine urednica je u Redakciji ozbiljne glazbe III. programa. Autorski i urednički osmislila je i pokrenula više od 30 ciklusa različitih formata i tematskih usmjerenja (osam sezona emitiranja *Putovi hrvatske glazbe*,

zatim *Tumači glazbe, Izlog sadašnjice, Glazba i obratno, Barokni sat*). Tekstove objavljuje u dnevnim novinama i stručnim časopisima. Suradnica je u programima HRT – a, vodila je Kronike Muzičkog biennala Zagreb, promotorica je glazbenih izdanja i voditeljica glazbenih tribina. Aktivno je uključena u međunarodne radijske projekte kao članica žirija za BBC – jev *Masterprize* te EBU – ov natječaj *ars acustica*. Članica je žirija Vjesnikove Nagrade Josip Štolcer Slavenski. Svojim autorskim dokumentarnim emisijama, za koje je primila nagrade, predstavila se na više međunarodnih festivala. Zvučnim kolažom *Yes Yes* sudjelovala je na međunarodnoj izložbi *Recontres Internationales* (Pariz, Berlin, Madrid 2006.).

Muzikologinja **IVANA KOCELJ** (Zadar, 1972.) završila je studij na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a djeluje kao urednica u Programu za kulturu HRT – a, gdje vodi Redakciju ozbiljne glazbe. Suradnju s HTV – om počela je kao novinarka u Kronikama Muzičkog biennala Zagreb, a nastavila kao autorica priloga u emisijama *Opera box*, *M – magazin*, *Kult*, *Kratki susreti i Pola ure kulture* te voditeljica i scenaristica izravnih prijenosa koncerata i otvorenja glazbenih festivala. Napisala je scenarije i uredila dokumentarne emisije (*Zvukolik*, *Orfej u podstanarstvu*, *Igra u kojoj morate pobijediti* – portret Valtera Dešpalja). Pred završetkom je *Portreta Borisa Papandopula* i dokumentarne emisije *Hrvatska glazba na Riva dei Schiavoni* (hrvatski renesansni i barokni skladatelji). Piše za časopise, tjednike za kulturu, muzikološke zbornike i leksikografska izdanja te programske bilješke za koncerte i nosače zvuka. Od 2001. vodi nacionalni dio Eurovizijskog natjecanja mladih glazbenika (ENMG) i pokreće Izbor hrvatskog predstavnika za ENMG.

Skladatelj **ANTUN TOMISLAV ŠABAN** (Zagreb, 1971.) započeo je studij kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji kod prof. D. Kempfa, a nastavio na Sveučilištu za glazbu i primijenjene umjetnosti u Beču, gdje je studirao kompoziciju i teoriju glazbe, a potom kompoziciju u području primijenjene i medijske glazbe. Jednu akademsku godinu proveo je na sjevernoameričkom Sveučilištu Miami, usavršavajući se u jazz kompoziciji i aranžiranju. Od veljače 2000. umjetnički je voditelj Jazz kluba Zagreb, a od rujna iste godine glavni tajnik Hrvatskoga društva skladatelja. S podjednakim uspjehom sklada u različitim glazbenim žanrovima, a veliku pozornost posvećuje jazz stvaralaštvu. Iako se žanrovi u njegovim skladbama ne preklapaju, očigledni su prijenosi nadahnuća i materijala.

Autor je solističkih, komornih i orkestralnih djela, većih formi za jazz sastave te niza obrada, prerada i aranžmana. Za skladateljski rad dobio je Nagradu Big Band Süd (*Swing Analysis* za jazz orkestar), Nagradu Fonda Stjepan Šulek (*On the Origin of Species...* za simfonijski orkestar) i Nagradu Miroslav Sedak Benčić (*No name feature* za jazz orkestar).

20.00

Crkva svetog Franje

SACRAE CANTIONES

Svete pjesme Ivana Lukačića — inspiracija suvremenih skladatelja

Zbor Hrvatske radiotelevizije, dirigent Tonči Bilić

Mario Penzar, orgulje

Ivana Bilić, udaraljke

Soprani:

Ivana Barun
Monika Cerovčec
Mima Čulina
Ivana Garaj–Korpar
Mayumi Kamei
Sunčica Novačić
Daniela Perosa
Danijela Pintar
Manuela Usmani

Altovi:

Martina Gojčeta Silić
Dragana Ištvančić
Martina Kapitan–Bregović
Anastazija Kaptelova
Martina Matić Borse
Loredana Medan
Gordana Šeb
Ivana Srbljan

Tenori:

Jurica Bošković
Hrvoje Ivkošić
Vedran Jurković
Marin Kopilović
Djuro Mikašek
Damir Mujadžić
Želimir Panić
Tomislav Vitković

Basovi:

Petar Cindrić
Dinko Domjanović
Mladen Klepo
Milan Mišo Kravar
Tomislav Meštrić
Branko Ozretić
Marko Pletikosa
Miroslav Živković

Ivan Lukačić: Sacrae cantiones

Ex ore infantium
Quam pulchra es
Canite et psalite
Panis angelicus

Dalibor Bukvić: Kyrie eleison*

Ante Knešaurek: Quam pulchra es*

Anđelko Klobučar: Ave maris stella*

Josip Magdić: Otče naš — glagoljski*

Sanja Drakulić: Ne budite ljubav moju*

Igor Kuljerić: Quam pulchra es... (Ommagio a Lukačić)

Nastavljajući tradiciju Zagrebačkih madrigalista, **ZBOR HRVATSKE RADIOTELEVIZIJE**, utemeljen četrdesetih godina prošloga stoljeća, najprije djeluje kao komorni ansambl pod vodstvom Mladena Pozajića, a zatim Slavka Zlatića, da bi s vremenom izrastao u prvi hrvatski profesionalni zbor. Tijekom zadnjih pola stoljeća njegov su umjetnički identitet oblikovali mnogi ugledni glazbenici, a put zadnjega šefa dirigenta, akademika Igora Kuljerića, danas nastavlja šef dirigent Tonči Bilić. Njihov opsežni repertoar obuhvaća a capella opuse i vokalno—instrumentalna djela u rasponu od rane renesanse do suvremenih ostvarenja, uključujući i praiizvedbe novih partitura. Važan je sudionik Muzičkog biennala Zagreb, u okviru kojega je praiizveo više opusa hrvatskih i suvremenih europskih skladatelja. Uz nastupe u domovini, ovaj visokovrijedni ansambl ostvario je gostovanja u Rimu, Salzburgu, Milanu, Parizu, Veneciji i Berlinu. Njegovi gosti dirigenti bili su L. Matačić, M. Horvat, P. Dešpalj, N. Bareza, V. Šutej, C. Abbado, L. Maazel i I. Markević, kao i mnogi ugledni solisti. Na poticaj šefa dirigenta Tončija Bilića oblikovali su uspješan vlastiti koncertni ciklus *Sfumato* u suradnji s Muzejom Mimara.

Dirigent **TONČI BILIĆ** (Split, 1969.) završio je dirigiranje i poslijediplomski studij na Muzičkoj akademiji u klasi prof. P. Dešpalja. Kao stipendist Fonda Lovro i Lilly Matačić usavršavao se u klasi R. Zollmana. U HNK Zagreb debitirao je 1992. izvedbom multimedijalnog projekta *Osman*. Djelovao je kao dirigent u HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci. Na nizozemskom festivalu Eric Ericson osvojio je posebno priznanje i tako započeo zanimljivu suradnju s Nizozemskim komornim zborom. Posebno su zapažene njegove interpretacije opere *Porin*, *Hrvatskoga glagoljaškog rekvijema* i opere *Životinjska farma* I. Kuljerića (praiizvedba) te *Hrvatske mise* B. Papandopula u ciklusu Slovenske filharmonije. Od 2000. djeluje u Koncertnoj dvorani V. Lisinskog, sada u statusu vršitelja dužnosti ravnatelja. S uspjehom gostuje na hrvatskim i inozemnim koncertnim pozornicama te ravna opernim i baletnim produkcijama. S matičnim ansamblom proslavio je protekle sezone 10. obljetnicu ciklusa *Sfumato*, a njihov zajednički uspjeh potvrđuju i dvije diskografske nagrade Porin (2004., 2007.) koje su osvojili za nosače zvuka *Hrvatska misa* i *Kako jelen vrilo traži*.

Orguljaš i pedagog **MARIO PENZAR** diplomirao je orgulje na Muzičkoj akademiji (na kojoj je danas profesor), a daljnje usavršavanje nastavio je na Visokoj glazbenoj školi u Beču kod A. Mitterhofera te na majstorskim

tečajevima u Austriji, Belgiji i Danskoj. Nositelj je prve nagrade na Međunarodnom natjecanju Flor Baron Peeters u Belgiji i Nagrade Milka Trnina. Nastupa solistički, uz simfonijske orkestre i komorne ansamble te u duu s I. Lešnikom. Gostovao je na više festivala u zemlji i inozemstvu (Danska, Belgija, Velika Britanija, Rusija, Češka, Njemačka, Francuska, Portugal, Švicarska, Austrija, Italija, Španjolska, Mađarska, Slovenija, Kuvajt, SAD). Jedan je od utemeljitelja Hrvatskoga baroknog ansambla i umjetnički ravnatelj Dana orgulja u Istri. Stalni je orguljaš Bazilike Srca Isusova i povremeni orguljaš zagrebačke Katedrale. Predavač je na šibenskoj Ljetnoj orguljaškoj školi. Snimao je za radio i televiziju.

IVAN LUKAČIĆ (Šibenik, oko 1585. — Split, 1648.) istaknuta je figura hrvatskoga glazbenog baroka, a njegova jedina poznata i sačuvana zbirka *Sacrae cantiones* (Venecija, 1620.) slovi za majstorsko ostvarenje starije hrvatske glazbene baštine. Oskudni podaci o skladateljevom djelovanju i životu fragmentarno otkrivaju da je 1597. primljen u red franjevacu konventualaca u šibenskom Samostanu sv. Frane iz kojega je 1600. otišao na daljnje školovanje u Italiju. Pretpostavlja se da je opću i glazbenu naobrazbu mogao stjecati u Veneciji, Padovi ili Rimu, u kojemu je 1615. primio titulu *magister musices*. U domovinu se vratio 1618., nakon gotovo dvadesetogodišnjeg boravka u Italiji, prvo u šibenski Franjevački samostan, a potom u Split, gdje je ostao do kraja života. U Splitu je preuzeo dužnost *musicus praefectus* (kapelnika) u Stolnoj crkvi sv. Dujge, a gvardijan Samostana sv. Frane ostaje skoro do smrti, uživajući poštovanje suvremenika kao umjetnik i energični upravnik samostanske zajednice. Hrvatsko glazbeno društvo Tomislav podiglo mu je 1938. u tom istom samostanu spomen–ploču na kojoj stoji:

Ivanu Lukačiću
franjevcu konventualcu
sinu grada Šibenika
splitske stolne crkve zborovodi
hrvatskom skladatelju
koji
osluškujući velike glazbenike
svojega doba
i
glasove svojega naroda
novi smjer hrvatskoj crkvenoj glazbi
udari.

♪ Skladbe iz zbirke *Sacrae cantiones*, njih 27, premda su po svojoj prilici nastajale u Italiji, bile su prvenstveno namijenjene matičnoj sredini i očekivanjima splitskih svećeničkih krugova i poglavara. Za razliku od venecijanske instrumentalne raskoši, skladatelj i njegovi suvremenici poput T. Cecchinija, G. Pulitija i D. Nembrija bili su ograničeni izvodičkim mogućnostima svojih sredina, tako da su im skladbe mahom namijenjene solistima ili vokalnim ansamblima uz pratnju orgulja, a danas ih možemo promatrati kao živo svjedočanstvo glazbene prakse u Splitu i Dalmaciji. *Ex ore infantium* (Iz usta djece) temelji se na načelima renesansne polifonije, s preuzetim tekstom Psalma 8, s dodanim usklikom *Aleluja* na samom kraju. *Quam pulchra es* (Kako si lijepa), motet responzorijskoga oblika, djeluje kao molitva s više puta ponovljenom glavnom misli u dionici zbora, a između svakog takvog ponavljanja javljaju se glasovi solista. Oni pjevaju *versikule* (stihove) iz biblijske lirske poezije *Pjesma nad pjesmama*. *Canite et psalite* (Pjevajte i svirajte) po svojem suvećano – punom zvuku tipična je barokna tvorba: četiri solista, svaki pojedinačno, iznose bujno vokalizirane melodije, a njihovi nastupi izmjenjuju se s nastupima zbora. Riječ je tipičnoj odlici instrumentalnog koncerta, omiljene barokne forme u kojoj se stalno izmjenjuju dionice solista i orkestra. *Panis angelicus* (Kruh anđeoski) jedini je sačuvani Lukačićev peteroglasni motet; tekst je preuzet iz *Sacris Solemnis*, jedne od pet himni sv. Tome Akvinskoga.

Skladatelj i pedagog **DALIBOR BUKVIĆ** (Sinj, 1968.) završio je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi prof. Stanka Horvata (1995.), a dalje se usavršava na majstorskim seminarima u Darmstadtu kod K. – H. Stockhausena i L. Lombardija te na IRCAM – ovoj pariškoj Ljetnoj akademiji. Kao stipendist francuske Vlade studirao je na Conservatoire National Supérieure de Musique u Parizu na Odsjeku za elektroakustiku u klasi L. Cuniota te na Conservatoire National de Région de Boulogne u klasi M. Zbara. Od 2001. profesor je glasovira, glazbene teorije i improvizacije te korepetitor na više pariških konzervatorija, Conservatoire d' Ivry – sur – Seine te na Conservatoire de Fontenay – aux – Roses. Dobitnik je Rektorove nagrade (*Ostinato i rondo* za gudački orkestar; *Prophéties* za glasovir) i Nagrade Fonda Stjepan Šulek (*Psalam* za mješoviti zbor i orkestar). Za djelovanja u domovini, kao autor scenske glazbe surađivao je sa Zagrebačkim kazalištem mladih, HNK u Osijeku, plesnom skupinom Gesta iz Zagreba te nastavio s amsterdamskom kazališnom trupom Grifftheater s kojom je ostvario mimu *Metafoe*, fuziju

plesa, pokreta i glume, pariškom Alchmistes i s Dance Mission u San Franciscu. Njegova djela predstavljena su na više hrvatskih festivala, zatim u Francuskoj, Danskoj, Njemačkoj, Rusiji, BiH i u SAD—u. Na 22. Muzičkom biennalu Zagreb 2003. praizveden mu je diptih *Spatial — danse des apparitions*, *Concertino* za elektroakustiku i violinu solo. Skladbe *Actus* za orkestar, *Psalam* za mješoviti zbor i orkestar, *AFRO—Disiak* za bas klarinet i glasovir te *Kyrie* za mješoviti zbor i gudače zabilježene su na nekoliko nosača zvuka. Od ove akademske godine predavač je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

♪ Skladba *Kyrie eleison* skladana je posebno za nastup Mješovitoga zbora Hrvatske radiotelevizije i dirigenta Tonija Bilića na ovogodišnjoj Glazbenoj tribini Pula. Trajanje skladbe je tri minute.

Orguljaš i skladatelj **ANTE KNEŠAUREK** (Zagreb, 1978.) diplomirao je orgulje na Muzičkoj akademiji u klasi prof. M. Penzara. Studij je nastavio na Händel—Akademie u Karlsruheu (prof. L. Lohmann) te kod D. Rotha u Parizu. Improvizaciju je studirao s A. Klobučarom, kasnije i na majstorskom postdiplomskom studiju u Detmoldu, dok je kompoziciju diplomirao 2005. u klasi prof. M. Ruždjaka. U zvanju docenta djeluje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Osijeku. Dobitnik je Rektorove nagrade, Nagrade Darko Lukić te Nagrade Günther Ramin za polifonu improvizaciju na istoimenom međunarodnom natjecanju u Leipzigu. Djela su mu predstavljena u Hrvatskoj, Sloveniji, Austriji, Njemačkoj i Italiji. Glavni je orguljaš zagrebačke Bazilike Srca Isusova. Redovito koncertira u zemlji i inozemstvu, snima za HRT, kao i samostalne nosače zvuka. Član je žirija hrvatskih orguljaških natjecanja.

♪ *Quam pulchra es* potakli su kolege skladatelji. Pisano je na jedini nealegorijski biblijski tekst, *Pjesma nad pjesmama* u kojoj dominiraju senzualnost, afekt i erotičnost. Glazbene misli predstavljaju široki raspon osjećaja koji podcrtavaju, čak i pomalo ekstatično, kao alegoriju ljubavi Zaručnikovo litanjsko obraćanje Zaručnici. Kompozicija je pisana za mješoviti zbor.

Akademik **ANĐELKO KLOBUČAR** (Zagreb, 1931.), skladatelj, orguljaš i pedagog, završio je studij kompozicije, orgulja i teorije u klasama profesora Mila Cipre i Franje Lučića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, na kojoj je kasnije djelovao cijeli niz godina kao redovni profesor. Usavršavanje je nastavio u Salzburgu (Anton Nowakowski, orgulje) i Parizu

(André Jolivet, kompozicija). Znameniti orguljaš zagrebačke Prvostolne crkve, na hrvatskoj i međunarodnoj glazbenoj sceni prisutan je od 1952. kao skladatelj, orguljaš i koncertni solist, veliki majstor škole orguljske improvizacije. Njegov repertoar obuhvaća kapitalna ostvarenja svjetske i nacionalne orguljske literature za čije je interpretacije dobio niz priznanja, među ostalima, Nagradu Vladimir Nazor za izvedbu ciklusa *La Nativité de Seigneur* Oliviera Messiaena. Na polju hrvatske glazbene baštine valja naglasiti skladateljev vrsni rad na rekonstrukciji oratorija *Prijenos sv. Dujma* J. Bajamontija te dosad jedinu muzikološku analizu cjelovita opusa Franje Dugana. Njegovo plodno stvaralaštvo pripada području simfonijske, koncertantne, orguljske, komorne, vokalne, vokalno—instrumentalne te filmske glazbe. Nagrađen je najvišim nacionalnim nagradama za skladateljska i izvodilačka postignuća te nagradama za životno djelo.

♫ Skladba *Ave maris stella* napisana je posebno za ovu prigodu.

Skladatelj i pedagog **JOSIP MAGDIĆ** (Ogulin, 1937.) diplomirao je i magistrirao na ljubljanskoj Akademiji za glasbo (klasa L. M. Škerjanca). Od 1970. profesor je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, gdje utemeljuje i vodi ansambl *MOMUS* (MO—derna MU—zika S—arajevo) i pokreće grupu *MASMANTRA*. Društveno je aktivan u strukovnim udruženjima i na kulturnoj sceni u Sarajevu, u kojemu je ostao za vrijeme najtežih ratnih razaranja. Često nastupa solistički izводеći vlastita djela na orguljskim koncertima u Francuskoj, Danskoj, Italiji, Hrvatskoj, Sloveniji, BiH, Njemačkoj, Norveškoj, SAD—u, Kanadi i Irskoj. Od 1995. do 2007. djelovao je kao profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Napisao je ukupno 216 opusa (solistička, komorna, simfonijska, vokalno—instrumentalna i elektronička djela, filmska, dječja i multimedijalna glazba). Dobitnik je, između ostalih, Prešernove nagrade, nagrade IX. Međunarodnog natjecanja elektroakustičke glazbe u Bourgesu, Nagrade Grada Sarajeva, nagrade *Zlatno kolo* Kulturno—prosvjetne zajednice BiH, Nagrade Josip Štolcer Slavenski i poticajnih priznanja Ministarstva kulture.

♫ *Otče naš — glagoljski*, motet za mješoviti zbor (op. 216), skladan je *In honorem Ivanu Lukačiću*, našem velikom skladatelju i orguljašu u povodu 360. obljetnice njegova preseljenja iz zemaljske u zasluženu nebesku slavu. Motet je pisan prema motivima iz *Citharae octocordae*, kao i prema glagoljaškim motivima s posebnim naglaskom na žmanski *Otče naš* s Dugoga otoka na kojemu se kritični *jat* (ę = jat) izgovara kao *i*, a koji je zapisao fra Izak dr. Špralja.

Skladateljica, pijanistica i pedagoginja **SANJA DRAKULIĆ** (Zagreb, 1963.) završila je studij glasovira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavala se u Nici, Weimaru, Parizu i Moskvi. Kompoziciju je studirala na École Normale de Musique A. Cortot u Parizu, Visokoj školi za glazbu i scensku umjetnost u Beču, zagrebačkoj Muzičkoj akademiji i na Moskovskom državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski, gdje je magistrirala (1992.) i doktorirala (1994.). Na istoj ustanovi studirala je muzikologiju i orgulje te je dvije godine bila asistentica kompozicije. Na Sveruskom natjecanju mladih skladatelja u Moskvi (1993.) osvojila je prvu nagradu za skladbu *Pet intermezza* za glasovir solo. Dobitnica je stipendije tadašnjega predsjednika B. Jeljcina te više nagrada u Hrvatskoj. Članica je matičnoga društva skladatelja, Saveza skladatelja Rusije i Britanske akademije skladatelja i pjesnika. Izvanredna je profesorica je na Odsjeku za glazbenu umjetnost Umjetničke akademije u Osijeku. Održava međunarodne tečajeve i seminare iz kompozicije i teorije glazbe. Voditeljica je Glazbene tribine u Puli. Djela su joj predstavljena na europskim koncertnim pozornicama, Rusiji i u SAD—u. Nastupa solistički izvodeći vlastite glasovirske skladbe.

♪ Nadahnuta *Pjesmom nad pjesmama*, kao i Lukačić četiristotinjak godina ranije, napisala sam skladbu *Ne budite ljubav moju (dok sama ne bude htjela)* za četverglasni mješoviti zbor a capella. Djelo je posvećeno Zboru Hrvatske radiotelevizije i dirigentu Tončiju Biliću, a na 45. Glazbenoj tribini Pula izvodi se prvi put.

Akademik **IGOR KULJERIĆ** (Šibenik, 1938.—Zagreb, 2006.), skladatelj i dirigent, diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Stjepana Šuleka, a potom se usavršavao kod Igora Markevića u Monte Carlu (dirigiranje) i Studiju za glazbenu fonologiju RAI u Milanu (kompozicija). Od 1960. do 1967. djelovao je kao korepetitor i pomoćnik dirigenta u Operi HNK u Zagrebu. Bio je član Zagrebačkih solista (čembalo) i asistent Antonija Janigra. Dirigent je Simfonijskog orkestra i Zbora HRT—a punih 37 godina (1968.—2005.), a Opere HNK u Zagrebu 19 godina (1984.—2003.). Bio je na dužnosti direktora Muzičkog biennala Zagreb (1980.—1983.), umjetničkog direktora Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, glazbenoga direktora Dubrovačkih ljetnih igara (1984./'85.) i direktora Opere HNK u Zagrebu (1992.—1994.). Bio je predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja i predsjednik Fonda Lovro i Lilly Matačić. Gostovao je u svim većim zemljama Europe, u SAD—u i Rusiji. »Gledajući na posebnosti njegova vokalnoga i vokalno—instrumentalnog opusa, neosporno je da se u okvirima istovrsnih priloga suvremenoj hrvatskoj glazbenoj tvorbi ne

može susresti tako elementarna i istodobno ekspresivno snažna poetika korištenja arhetipova«. (S. Raca)

♪ Skladbu *Quam pulchra es...* (Ommagio a Lukačić) za mješoviti zbor, klavijature i udaraljke (1972.), praisveo je godinu kasnije Zbor RTV Zagreb pod ravnanjem samoga autora na Muzičkom biennalu Zagreb. U svojem komentaru naveo je: »Kompozicija je napisana u spomen Ivanu Lukačiću kao izraz poštovanja prema jednom od prvih hrvatskih muzičara čije je djelovanje ugrađeno u same temelje umjetničke hrvatske muzike i čiji je duhovni horizont bio istinski sukladan suvremenom. Kao poticaj i konkretni materijal poslužio je Lukačićev motet *Quam pulchra es*; otuda je preuzet integralni latinski tekst i hrvatski ekvivalent prema izdanju Biblije iz *Pjesme nad pjesmama*. Lukačićev homofoni koral koji se nepromijenjen javlja tijekom kompozicije poslužio je kao »objekt sonore« pri koncipiranju prve zvučne situacije. Otuda je i potekla čitava ideja OMAGGIA, pri čemu se pretendiralo na jedan dublji psihološki odnos i povezanost s vlastitim izvorima... Konstrukcija kompozicije traži od svakog izvođača inicijativu i vlastiti profil improvizatorskog — to bi bio »solistički« element. S druge strane, čitav individualistički pristup zvučnoj građi mora se prihvatiti kao pretpostavku za »dijalog« ili »igru« bilo u okviru grupe, dionice ili čitavog ansambla — to bi bio »zborski« ili »tuttistički« element... Idealna je sinteza obaju elemenata i konstantni prisutni dualizam tijekom izvedbe.« (citat iz predgovora izdanju *Odabranih moteta*).

21.30
Circolo

DOBAR GLAS DALEKO SE ČUJE

Zagrebački gitaristički kvartet

Tomislav Vasilj
Krunoslav Pehar
Melita Ivković
Mak Grgić

Solistica: Klasja Modrušan, sopran

Tomislav Uhlik: Quartetto concertante

Allegro alla marcia
Larghetto
Allegro

Željko Brkanović: Pjesmarica

Andantino cantabile
Larghetto con espressione
Allegro

Adalbert Marković: Tri osorske impresije

Jutro
Čempresi u podne
Maestral

Krešimir Seletković: Quick suite

Miroslav Miletić: Suite du burbon

Preludium
Aria
Danza
Dialog
Finale

Ivo Josipović: Samba per voce e chitarre

ZAGREBAČKI GITARISTIČKI KVARTET utemeljio je 1990. Ante Čagalj, jedan od vodećih hrvatskih gitarističkih pedagoga. Ansambl je gostovao u Hrvatskoj i inozemstvu, od Kanade, Indije, Rusije do Južne Afrike, te je pobijedio na više prestižnih međunarodnih gitarističkih natjecanja. Dobitnik je Nagrade Ivan Lukačić Varaždinskih baroknih večeri na kojima je s velikim uspjehom predstavio *Umijeće fuge* J. S. Bacha u jedinstvenoj obradi za četiri gitare. Njihovu izvedbu recenzenti *Classical Guitar Magazine* nazvali su senzacijom. Kvartet stilski primjereno njeguje veliki repertoar u rasponu od skladbi renesansnih i baroknih majstora do suvremenih glazbenih djela, jednako kao i jazz i etno *world* skladbe. Njihovo muziciranje i kvaliteta donijeli su im priznanja hrvatskih skladatelja koji su im posvetili veliki broj opusa, inače stalnoga dijela repertoara Kvarteta, osobito na inozemnim gostovanjima (Ž. Brkanović, M. Miletić, A. Klobučar, V. Sunko, A. Marković, S. Majurec Zanata, T. Uhlik, I. Josipović, K. Seletković, I. J. Skender).

KLASJA MODRUŠAN (Zagreb) diplomirala je na Zagrebačkoj Muzičkoj akademiji violončelo u klasi prof. Ksenije Janković i pjevanje u klasi prof. Zdenke Zebčić—Hesky, kod koje je usavršavala Lied i oratorij, a pjevačku naobrazbu kontinuirano nadograđuje u majstorskoj klasi Eve Blahove u Bratislavi. Kao koncertna solistica nastupala je uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT—a, Sarajevsku filharmoniju i Dubrovački simfonijski orkestar te s više hrvatskih komornih ansambala. Proteklih sezona gostovala je u produkcijama Opere HNK u Zagrebu (*Čarobna frula*, *Don Carlos*, *Rigoletto*). Uz koncerte u domovini, gostovala je u Njemačkoj, Austriji, Sloveniji i Slovačkoj.

Skladatelj, dirigent i pedagog **TOMISLAV UHLIK** (Zagreb, 1956.), diplomant zagrebačke Muzičke akademije na kojoj je danas profesor, svoje stvaralaštvo oblikuje na najraznolikijim formama, a opus mu broji više od stotinu djela. Solističke, komorne, orkestralne, koncertantne, vokalne i vokalno—instrumentalne partiture obogaćuje skladateljskim prilozima za neprofesionalne glazbene ansamble, poput amaterskih pjevačkih zborova te puhačkih, tamburaških i harmonikaških orkestara. Istaknuti dio njegova opusa predstavljaju ostvarenja skladana u folklornom stilu i na pučke teme, a na tome je polju najživlju suradnju ostvario s Ansamblom Lado u kojemu je, kao mladi glazbeni voditelj, započeo profesionalnu karijeru. Razdoblje dirigentskih aktivnosti mahom je vezano uz Gradsko kazalište Komedijska, gdje je ravnao mnogim premijernim naslovima poput *Kneginje čardaša*, *Grofica Marice* te mjuzikla *Kralj je gol* i *Tko pjeva zlo ne misli*, ali i

uz suradnju s hrvatskim simfonijskim orkestrima, kao i nacionalnim kazalištima u Zagrebu i Osijeku. Dobitnik je, među ostalima, Vjesnikove Nagrade Josip Štolcer Slavenski.

♪ Skladbu *Quartetto concertante* autor je »ozrcalio profinjenim, gotovo neoimpresionističkim zvukom četiri gitare... u interesantnoj modalno/tonalitetnoj harmonijskoj strukturi. Inspirirane melodije jasnih obrisa kao potka se provlače kroz čitavo tkanje skladbe i svojom čistoćom i jednostavnošću upućuju na njihovu srodnost s narodnim napjevima... Prvi stavak sazdan je na dvije pregnantne teme oprečne karakterom i ugođajnošću u kojima, kao da slutimo arhetipske karakteristike muškog i ženskog principa: u prvog virilnost i odlučnost, nezaustavljivi pokret s elementima marša..., a u drugoj nježnost, ljupkost, blagi kružni pokret i eleganciju stapanja... Drugi stavak svojom suzdržanom elegancijom i otmjenošću, divnom melodijom dugog daha priziva duh starinskog plesa neke gaillarde ili chaconne, a po profinjenosti pratnje bliska je i Ravelovoj skladbi *Pavane pour une infante défunte*... Ustrajni uzlazni melodijski obrazac na početku trećega stavka otkriva nam njegovo plesno podrijetlo i zanosno nastavlja svoje pulsiranje do kraja skladbe. Raspjevana glavna melodija u najvišoj dionici gitare... uvijek se ponovno javlja oblikujući tako formalnu ustroj skladbe prepoznatljiv kao rondo. Stavak efektно završava zgušnjavanjem motivskih grupa teme. (Davor Merkaš)

Skladatelj, dirigent, pijanist i pedagog **ŽELJKO BRKANović** (Zagreb, 1937.) diplomirao je glasovir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi S. Stančića, a studij kompozicije završio je kod T. Proševa na Fakultetu za muzičku umjetnost u Skoplju. U dirigiranju se usavršavao na Akademiji Chigiana u Sieni, dok je studij kompozicije nastavio na Hochschule für Musik u Stuttgartu. Njegov profesionalni put vezan je uz splitski i zagrebački HNK gdje je djelovao kao dirigent i korepetitor, a zatim uz RTV Zagreb i dužnosti glazbenog urednika te producenta. Pedagoški rad započeo je najprije u Opernom studiju Muzičke akademije i na Funkcionalnoj muzičkoj školi, a nastavio na Muzičkoj akademiji u Titogradu i potom na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, na kojoj je od 1983. do umirovljenja bio profesor kompozicije. U njegovoj klasi diplomirali su Ivan Josip Skender, Viktorija Čop, Mirela Ivičević, Domagoj Kresnik, Dubravko Palanović i Tibor Sirovitza. Od 2004. do 2008. bio je predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja. Njegov skladateljski opus, zabilježen na više nosača zvuka, predstavljen je u domovini; u Sloveniji, Makedoniji, Velikoj Britaniji, Francuskoj, Njemačkoj, Portugalu, Rusiji i SAD—u. Dobitnik je Vjesnikove

Nagrade Josip Štolcer Slavenski i Nagrade Vladimir Nazor.

♫ *Pjesmarica* za četiri gitare nastala je 1993. na poticaj profesora Ante Čaglja, voditelja i utemeljitelja Zagrebačkoga gitarističkog kvarteta. Sastoji se od tri stavka koji su međusobno povezani, kako samom idejom glazbenoga protoka, tako i nizanjem materijala, pomalo folklorne naravi. Neki zapisi koji su korišteni kao tematski materijal vrlo su stari, a posljednji u zadnjem stavku nešto je novijega datuma. Dijelom s područja Posavine, a dijelom Međimurja, oni su svojevrsni dokaz opstojnosti hrvatskoga nacionalnog bića na ovim prostorima.

Skladatelj, dirigent i pedagog **ADALBERT MARKOVIĆ** (Zagreb, 1929.) završio je studij kompozicije u klasi L. M. Škerjanca na Akademiji za glasbo u Ljubljani. Vrlo bogate pedagoške karijere koja je najvećim dijelom vezana uz Muzičku akademiju u Zagrebu te Pedagoški fakultet u Osijeku, istaknuti je promotor amaterskog stvaralaštva. Cijeli niz godina vodio je s velikim uspjehom više pjevačkih zborskih ansambala. Svojim društvenim aktivnostima trajno je obilježio rad matičnoga skladateljskog društva kojemu je u više navrata bio predsjednik, »posebno se posvećujući zaštitu autorskih prava, društvenom priznanju statusa skladatelja te promicanju hrvatskog glazbenog stvaralaštva u zemlji i inozemstvu«. Kao skladatelj primio je niz uglednih priznanja: Nagradu Vladimir Nazor za životno djelo Nagradu Grada Zagreba, Nagradu Boris Papanadopulo, Nagradu za životno djelo Hrvatskoga društva glazbenih i plesnih pedagoga te brojne plakete i zlatne medalje Festivala hrvatske tamburaške glazbe u Osijeku.

♫ *Tri osorske impresije* (*Jutro, Čempresi u podne, Maestra!*) nastale su i praižvedene 1997. godine. Djelo je posvećeno Zagrebačkom gitarističkom kvartetu, a inspirirano je doživljajima ljepote prirode u vrlo starom i u svoje vrijeme vrlo značajnom gradu Osoru na prevlaci otoka Cresa i Lošinja. Od tada se *Tri osorske impresije* nalaze na programu ovoga ansambla koji ih izvodi i na svojim inozemnim turnejama. U 2007. godini predstavljene su u Montrealu uz djela hrvatskih (M. Miletić, T. Uhlik) i stranih autora (J. S. Bach, J. Turina, O. Peterson).

Skladatelj i pedagog **KREŠIMIR SELETKOVIĆ** (Slavonski Brod, 1974.) završio je studij kompozicije 2001. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Davorina Kempfa. Od 2003. na istoj Akademiji djeluje kao docent na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju. Usavršavao se na majstorskim

seminarima u Austriji, Poljskoj, Njemačkoj i Mađarskoj. Još za vrijeme studija osvojio je Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu (*Portreti* za alt saksofon) i Nagradu Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja za skladbu *Danse macabre* za 14 limenih puhača. Godine 2004. primio je nagradu Fonda Stjepan Šulek za skladbu *Animo* za orkestar te nagradu za najbolju glazbu za dječju predstavu na 19. Susretu lutkara i lutkarskih kazališta u Osijeku. Njegov stvaralački opus predstavljen je na hrvatskim festivalima (Muzički biennale Zagreb, Glazbena tribina Opatija/Pula, Dani hrvatske glazbe, Osorske glazbene večeri) te festivalima u Italiji i Austriji. Skladba *Minimo* izvedena je 2000. na ISCM—ovim Svjetskim danima glazbe u Luxembourg. Bio je urednik serije notnih izdanja Ars Croatica Hrvatskoga društva skladatelja.

♪ Skladba *Quick suite* posvećena je Kvartetu.

Skladatelj i violist **MIROSLAV MILETIĆ** (Sisak, 1925.) završio je studij violine kod prof. Ivana Pinkave na Muzičkoj akademiji, a kompoziciju je učio privatno u Zagrebu, Pragu i Hilversumu. Od 1946. bio je violinist i violist Simfonijskog orkestra RTV Zagreb i Zagrebačke filharmonije. Djelovao je i kao pedagog. Godine 1960. osnovao je Gudački kvartet Pro Arte s kojim je često gostovao u zemlji i inozemstvu, posvećujući posebnu pozornost suvremenoj glazbi, osobito hrvatskim skladateljima. Za svoj je rad primio nagradu Fondacije Gaudeamus, Zlatnoga lava u Veneciji za filmsku glazbu, Dvije zlatne medalje u talijanskom Vercelliju, Vjesnikovu Nagradu Josip Štolcer Slavenski, Nagradu Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja (2006.) i Nagradu za životno djelo Grada Siska (2006.).

♪ *Suite du burbon* napisana je 1994. za Zagrebački gitaristički kvartet. Peterostavačnu situ otvara odlučni *Preludij* koji, pianissimo dinamikom na samome kraju stavka, vodi u pretežno homofono oblikovanu *Ariju*. Slijedi *Danza*, stavak koji otkriva skladateljev smisao za humor u koketiranju s plesnim žanrom. Nakon kratkoga *Dijaloga* između prve i četvrte gitare, glazbena građa *attaca* efektom kreće u brzi *Finale* u kojem još jednom protutnji tema iz prvoga stavka, kako bi se u potpunosti zaokružila cjelovitost djela.

Skladatelj i pedagog **IVO JOSIPOVIĆ** (Zagreb, 1957.) završio je studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u klasi prof. S. Horvata te Pravni fakultet na kojemu je i doktorirao. Njegovu skladateljskom opusu pripadaju orkestralna, koncertantna, vokalna i vokalno—instrumentalna, komorna i

solistička djela, među kojima su istaknute *Samba da camera* za gudače, *Epikurov vrt* za simfonijski orkestar, *Drmeš* za *Pendereckog* za tamburaški orkestar, *Dernek* za dva glasovira i gudače, *Pater Perotinus Millennium Celebrat* za simfonijski orkestar, *Quartetto rusticano* za gudački kvartet, *Czardasz* za puhački kvintet, *Igra staklenih perli* za glasovir, *Susreti u snima* za mezzosopran i gudače, *Žalobni pjev* za violinu i klavir, *Tuba ludens* za tubu i orkestar te *Musicam psalite* za instrumentalni ansambl. Za svoj stvaralački opus primio je *grand Prix* Europske radijske unije (EBU) na natjecanju Međunarodne federacije Muzičke omladine, dvije diskografske nagrade Porin i Nagradu Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja.

♪ *Samba per voce e chitarre* (2008.) dio je ciklusa skladbi nastalih na podlozi opusa *Samba da camera* koji je svojedobno osvojio nagradu EBU—a. Izvorno je napisana za 13 gudača. Kasnije, na poticaj Zagrebačkih solista, a u povodu njihove 50. obljetnice, nastaje inačica pod nazivom *Samba brevis* (2005.). I konačno, na poticaj Zagrebačkog gitarističkog kvarteta, Klasje Modrušan i Ante Čaglja, nastaju sljedeće, nove skladbe: *Samba alla chitarra* (za kvartet gitara) i *Samba per voce e chitarre* (za glas i kvartet gitara). Temeljena na južnoameričkom ritmu prepoznatljive melodike koja počiva na molskom septakordu s velikom septimom, večerašnja *Samba* ukazuje na skladateljske postupke tipične za razdoblje postmoderne.

SUBOTA, 8. XI.

12.00

Circolo

ISTARSKI GLAZBENICI VAM PREDSTAVLJAJU II

Klavirski duo Nesactivm:

Aleksandra Santin Golojka i Jadranka Celić Bernaz

Igor Kuljerić: Silbenski tanac, za klavir četveroručno

Đeni Dekleva – Radaković: Danze capricciose, za klavir četveroručno

Nataša Dragun, flauta, Samanta Stell, alt flauta

Branko Okmaca: Dijalog, za flautu i alt flautu

Vedran Vojnić, vibrafon i Elda Krajcar Percan, klavir

Igor Kuljerić: Toccata, za vibrafon i klavir

Borut Zagoranski (Slovenija), harmonika

Massimo Brajković: Il gabbiano del farro*, za harmoniku solo

Đeni Dekleva – Radaković: I suoni dell vento*, za harmoniku solo

Klavirski duo: Nikola Kos i Robert Batelić

Dubravko Palanović: Preludij*, za klavir četveroručno

Bruno Vlahek: Sonata*, za klavir četveroručno

Dubravko Detoni: L' Horlogerie (Radionica satova), za klavir četveroručno

KLAVIRSKI DUO NESACTIVM utemeljile su 2000. pulske pijanistice Aleksandra Santin Golojka i Jadranka Celić Bernaz. Redovito nastupaju izvođeci skladbe europskog skladateljskog kruga te djela hrvatskih skladatelja. **ALEKSANDRA SANTIN GOLOJKA** maturirala je glasovir u rodnoj Puli u klasi prof. Nirvane Duraković, a diplome je stekla na Conservatorio Statale di Musica u Adriji, Italija (prof. A. Tass) i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (prof. J. Zlataar). Nakon završene Srednje glazbene škole u Puli (prof. Mariza Burić), **JADRANKA CELIĆ BERNAZ** diplomirala je glasovir na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi prof. B. Sepčića. Obje umjetnice uspješno djeluju kao solistice i korepetitorice.

Flautistica **SAMANTA STELL** završila je Srednju glazbenu školu u Puli (prof. Regina Nožica), a potom je nastavila studij na Konzervatoriju B. Marcello u Veneciji (prof. F. Chirico) te na Muzičkoj akademiji (prof. M. Novak). Usavršavala se na više međunarodnih majstorskih seminara. Nastupa solistički i kao članica komornih sastava (Magic Flutes, Trio NaSaSa, Evergrin kvartet, Frelimo quintet) i orkestara (Big Band Pula, Puhački orkestar grada Pule). Dobitnica je nagrada na natjecanjima Istria Nobilissima. Djeluje kao profesorica flaute u Poreču i Kopru.

Flautistica **NATAŠA DRAGUN** članica je komornih sastava Trio NaSaSa, kvarteta Pro et contra, Evergrin kvarteta, ansambla Istarski solisti, Puhačkog orkestra grada Pule, ansambla Big Band Pula i Simfonijskog orkestra INK Pula. Praizvela je skladbe suvremenih skladatelja (Okmaca, Mustajbašić, Radić, Petercol). Na Riječkom sveučilištu diplomirala je hrvatski jezik i književnost te organizaciju kulturnih djelatnosti.

Nakon završene Srednje glazbene škole (prof. Marija Hauser), udaraljaš **VEDRAN VOJNIĆ** (Karlovac, 1967.) diplomirao je na Fakultetu muzičkih umjetnosti u Skoplju u klasi prof. Emila Klana. Djeluje kao timpanist i vođa udaraljaške dionice u Oprenom orkestru HNK Ivan pl. Zajc u Rijeci te kao profesor udaraljki na Srednjoj glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Puli. Poslijediplomski studij završio je kod prof. M. Lutza na Hochschule für Musik u njemačkom Würzburgu.

Pijanistica **ELDA KRAJCAR PERCAN** završila je u Puli srednje glazbeno obrazovanje (glasovir, prof. M. Burić, harmonika, prof. N. Dobranović), a

kao nadarena harmonikašica osvojila je nekoliko vrijednih međunarodnih nagrada. Na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji diplomirala je klavir u klasi E. Kovačić Murai te glazbenu teoriju. U Pazinu, Zagrebu, Ljubljani i Puli održala je zapažene solističke koncerte s klavirskim djelima istarskih skladatelja. Viši je predavač na Odjelu za glazbu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli. Koncertom u Istarskom narodnom kazalištu u Puli održanim 2006. obilježila je 25. godišnjicu umjetničkog i pedagoškog rada. Dobitnica je plakete Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika.

BORUT ZAGORANSKI diplomirao je klasičnu harmoniku na Filozofskom fakultetu u Puli, a postdiplomski studij završio je na londonskoj Royal Academy of Music. Dobitnik je vrijednih nacionalnih i međunarodnih nagrada. Učio je kod Slavka Magdića i Owena Murraya te drugih značajnih pedagoga. Nastupao je na festivalima ISCM World Days of Music, ISCM Musica Danubiana, Festivalu Alderburg i Festivalu Norfolk & Norwich te u Wigmore Hall u Londonu, Konzerthaus u Beču i Berlinu i Benaroya Hall u Seattleu. Suradivao je sa Simfonijskim orkestrom ORF—a, ansamblom London Sinfonietta i sa Slovenskom filharmonijom. Član je međunarodnih stručnih žirija na natjecanjima za harmoniku, a djeluje kao docent za kolegije harmonika i komorna glazbe na Odjelu za glazbu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli.

Pijanist **NIKOLA KOS** (Pula, 1989.) počeo je učiti klavir kod Đeni Dekleva—Radaković, a nakon II. razreda srednje škole upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu (program za posebno talentirane glazbenike), gdje je trenutačno na III. godini studija u klasi prof. Lj. Gašparovića. Dobitnik je prvih nagrada na Državnim natjecanjima (2003., 2005.) te prve nagrade u disciplini klavirskog dua (2007.), kao i prve nagrade na Međunarodnom natjecanju Muzičari novoga milenija u Skoplju (2004.), druge nagrade na Međunarodnom natjecanju Etide i skale i posebne nagrade za izvedbu skladbe hrvatskog autora. Snimao je za Hrvatsku televiziju i Hrvatski radio. Dobitnik je Rektorove nagrade za 2008. godinu.

Pijanist **ROBERT BATELIĆ** (Pula, 1987.), student prof. Lj. Gašparovića, zajedno s Nikolom Kosom pobjednik je Državnoga natjecanja u kategoriji glasovirskoga dua 2007. godine. Usavršavao se kod istaknutih pijanista Manane Kandelaki, Arba Valdme, Eugena Indjica, Jakše Zlatara, Rubena Dalibaltayana, Vladimira Babina i Đorđa Stanettija. Tijekom

srednjoškolskog obrazovanja svirao je u harmonikaškom orkestru, školskom jazz orkestru, raznim jazz ansamblima te u vlastitom rock sastavu.

Akademik **IGOR KULJERIĆ** (Šibenik, 1938. – Zagreb, 2006.) skladatelj i dirigent, diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi S. Šuleka, a potom se usavršavao kod I. Markevića u Monte Carlu (dirigiranje) i Studiju za glazbenu fonologiju RAI u Milanu (kompozicija). Od 1960. do 1967. djelovao je kao korepetitor i pomoćnik dirigenta u Operi HNK u Zagrebu. Bio je član Zagrebačkih solista (čembalo) i asistent Antonija Janigra. Dirigent je Simfonijskog orkestra i Zbora HRT – a punih 37 godina (1968. – 2005.), a Opere HNK u Zagrebu 19 godina (1984. – 2003.). Bio je na dužnosti direktora Muzičkog biennala Zagreb, umjetničkog direktora Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, glazbenoga direktora Dubrovačkih ljetnih igara i direktora Opere HNK u Zagrebu. Bio je predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja i predsjednik Fonda Lovro i Lilly Matačić. Gostovao je u svim većim zemljama Europe, u SAD – u i Rusiji. »Gledajući na posebnosti njegova vokalnoga i vokalno – instrumentalnog opusa, neosporno je da se u okvirima istovrsnih priloga suvremenoj hrvatskoj glazbenoj tvorbi ne može susresti tako elementarna i istodobno ekspresivno snažna poetika korištenja arhetipova.« (S. Raca)

🎵 *Silbenski tanac* za klavir četveroručno praisveli su 1982. Vanja i Igor Kuljerić na TV Zagreb, a prva koncertna izvedba bila je na Osorskim glazbenim večerima 2001. (Nataša i Ante Milić). Skladatelj je u svojem komentaru naveo: »Glazbenu osnovu čine stari uski plesni i melodijski fragmenti s otoka Silbe. To je prvotno bilo izvedeno na narodnom glazbalu zvanom lira, sličnom dubrovačkoj lijericu. Njegovo kasnije izvođenje na harmonici, kako se to u posebnim prigodama i danas svira na Silbi, oduzelo mu je starinsku patinu i samosvojnost, stoga se autor inspirirao upravo izvornim poticajima. Ovaj je tanac zamišljen u obliku ritualnog kruženja, kojim ga vodi njegov plesni ritam i oblik«. Eva Sedak je u Spomenici HAZU – a zapisala: »Drugim kao pučkim, neumjetničkim, narodnim, folklornim prožet je cjelokupni Kuljerićev opus. Od *Balada Petrice Kerempuha* za 3 zbora, 3 orkestra i glumca (1973.), koje svjesno odustaju od muzikaliziranog udvostručavanja tekstovnog muzikaliteta, ostavljajući autonomnom biću glazbe šansu da gotovo na ritualnoj razini sublimira foničke vibracije neponovljivog jezika *Balada*, do *Galeotove pesni* (1976.) za zbor i timpane ili *Silbenskog tanca* (za klavir četveroručno, 1977., za

puhački orkestar 1996.) kao gotovo privatne minijature za samoga sebe od koje je sve počelo i s kojom će *Na način silbenskog tanca* (za klavir, 2002.) sve i završiti.«

♫ *Toccata* za vibrafon i klavir nastala je 1988. i tada je praizvedena na festivalu Europhonia u Zagrebu (Ivana Kuljerić, vibrafon, Antun Kraljević, klavir). Skladba je uvrštena je na CD *Follow me* u izvedbi Ivane Bilić, vibrafon i pijanistice Vanje Kuljerić (naklada Cantus). Riječi skladatelja: »Vibrafon i marimba — te udaraljke koje pjevaju — oduvijek su me privlačile, ali je tek oduševljenje Ivaninom svirkom i razvojem u meni pobudilo interes za skladanjem. Ti su instrumenti za mene značili svojevrsne vjesnike modernosti, a artikulacija kojom oni pretvaraju trenutno nastajanje tona u njegov produženi odzvuk i trajno zvučanje, značila je određeni izazov. Na takvome je tragu i *Toccata* koja prostire raznolik lanac manjih cjelina, što ih prožima i vezuje motoričnost, kao tokatni impuls tijekom glazbenih zamisli.«

Skladateljica i pedagoginja **DENI DEKLEVA–RADAKOVIĆ** (Pazin, 1949.) prvu je glazbenu poduku primila od oca, a studij harmonike nastavila je u Trossingenu (Njemačka) u klasama prof. F. Doblera i H. Notha. Nakon završenog poslijediplomskog studija, diplomirala je kompoziciju na Akademiji za glasbo u Ljubljani (prof. Dane Škerl), gdje je studirala i glasovir kod prof. H. Horak. Cijeli niz godina aktivna je kao pedagoginja, a za harmoniku je osmislila nastavni program. Bila je aktivna i u Trossingenu gdje je surađivala s Elzabeth Moser, glasovitom umjetnicom na bajanu. Profesorica je na Pedagoškom fakultetu u Puli, na kojemu je od 2000. predstojnica izvanrednog studija Glazbene kulture i prorektorica za nastavu na Sveučilištu Jurja Dobrile u Puli. Njezine su skladbe nagrađivane i tiskane u Hrvatskoj i inozemstvu te su objavljene na više nosača zvuka. Članica je žirija međunarodnih natjecanja u zemlji i inozemstvu.

♫ *Danze capricciose* (2006.) ciklička je skladba s pet slobodno oblikovanih plesnih stavaka. Plesove je moguće izvoditi po vlastitom izboru. Osim zvuka klavira, pijanisti obogaćuju fakturu naizmjeničnim korištenjem raznih udaraljki (bubanj, štapići, zvečke, činela, zvončići). U glazbenoj strukturi koriste se suzvučja kvarte, septime, sekunde, kao i *cluster*, uz povremeno primjenjivanje istarskog ljestvičnog niza.

♫ *I suoni dell vento* — Budući da je mijeh duša bajana, harmonike koja diše, uzdiše i stenje, u skladbi koristim tu sposobnost instrumenta u dočaravanju vjetra. Na početku je navedeno *ppp quasi con paura*, što označava atmosferu koja se razvija do *ff* e *frenetico*.

Motiv od tri ista tona (kasnije se pojavljuje u raznim inačicama) raste u veću zvučnu strukturu stvarajući veću dinamiku i napetost glazbene strukture, a izmjenjuje se sa zrakom, odnosno, vjetrom. Dugi tonovi često završavaju novim zvučnim efektom, a *cluster* dočarava vrhunac određene fraze, nakon koje se pojavljuje početni motiv. Sljedeći *cluster* sa silaznim *glissandom* stvara novi kraj određenog odlomka. Kovitanje zvuka prelazi u *Presto* u 5/8 mjeri koji, kroz nastavak daljnjeg materijala u *accelerandu*, kulminira prema zadnjem dijelu skladbe koristeći trostruki *ricochet* kako bi povećao zvučnu tenziju do završnog akorda.

Skladatelj, dirigent i pedagog **BRANKO OKMACA** (Pula, 1963.) diplomirao je glazbenu teoriju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kolegij kompozicije pohađao je kod prof. S. Horvata, a dirigiranja kod prof. V. Kranjčevića. Bio je profesor teorijskih predmeta na Srednjoj glazbenoj školi I. M. Ronjgova u Puli. Kao skladatelj čiji je velik dio opusa posvećen zborovima, aktivni je dirigent Djevojačkog zbora pulske Glazbene škole i Mješovitog zbora M. B. Rašan, dirigent orkestra Istarskoga narodnog kazališta u Puli (do 1997.) i dirigent Puhačkog orkestra grada Pule s kojima je gostovao u zemlji i inozemstvu te osvojio brojne nagrade. Od 2002. godine orguljaš je i zborovođa Katedralnog pjevačkog zbora u Puli. Na Filozofskom fakultetu u Puli predavač je na Odjelu za glazbenu pedagogiju. Njegova djela nagrađivana su na natječajima za zvorske skladbe i puhačke orkestre te na natječaju Ministarstva kulture.

♪ Skladba *Dijalog* za flautu i alt–flautu skladana je za flautistice Natašu Dragun i Samantu Stell koje su djelo praiszele i trajno ga zadržale na repertoaru. Skladba je jednostavačna, jedinstvena tematskog materijala, u kojoj se izmjenjuju polagani i brzi dijelovi. Komplementarnošću ritma ta dva instrumenta nalaze se svojevrsnom dijalogu.

Skladatelj i pedagog **MASSIMO BRAJKOVIĆ** (Rovinj, 1955.) diplomirao je kompoziciju i glasovir na Akademiji za glasbo u Ljubljani (D. Škerl, M. Lipovšek). Po završenome studiju radi kao pedagog u Rovinju, a potom postaje docent na Pedagoškom, danas Filozofskom fakultetu u Puli na kojemu je od 2004. redovni profesor i prodekan. Njegova djela predstavljena su na mnogim hrvatskim i inozemnim festivalima (Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT–a, Simfonijski orkestar Istarskoga narodnog kazališta u Puli, Hrvatski komorni orkestar). Godine

1998. Baletni studio Istarskoga narodnog kazališta praisveo je njegov balet *Mosaico Istriano*, a u istome je kazalištu potom praisvedena *Priča iz Rovinjske šume* (Ansambli Liberdance, Glazbena tribina Pula). Posebno ga privlači područje instrumentalne glazbe, osobito istraživanja elektroničkog zvuka. Objavio je autorski CD u ediciji *Hrvatski suvremeni skladatelji* nakladi HDS – a. Dobitnik je više nagrada i priznanja.

♫ *Il gabbiano del faro* — Inspiriran nesmetanom slobodom velikog broja galebova, koji pahuljasto oblijeću prekrasan rovinjski arhipelag i koji svojom bjelinom uljepšavaju i oživljavaju cjelogodišnji život na svjetioniku Sveti Ivan na pučini, ne odoljevši takvom živahnom ugođaju, uhvatio sam se pera i notnoga papira te iznio svoje unutarnje osjećaje. Tako je u proljeće 2008. nastala skladba *Il gabbiano del faro* za harmoniku solo. Djelo je jednostavačno, sastavljeno od niza sličica koje u biti opisuju život galebova od rođenja, izlaska iz ljuske, prvoga leta, borbe za opstanak, ronjenja pod morem, razgovora s ribarima, posljednjega leta i, konačno, smrti.

Skladatelj i kontrabasist **DUBRAVKO PALANOVIĆ** (Zagreb, 1977.) diplomirao je kompoziciju u klasi prof. Ž. Brkanovića, a kontrabas u razredu prof. J. Novosela. Njegove skladbe nalaze se na repertoaru Zagrebačkih solista, Zagrebačke filharmonije, Salzburške komorne filharmonije, Zagrebačkog puhačkog ansambla i Varaždinskoga komornog orkestra. Član je Zagrebačke filharmonije. Osnivač je i član novoga ansambla za suvremenu glazbu Acoustic Project. Na natjecanju Reinl – Stiftung (Beč, 2004.) osvojio je drugu nagradu (prva nije dodijeljena) za skladbu *Muzika* za gudače i marimbu koju su izveli Tonkünstler Ensemble u Dvorani Fanny Mendelssohn bečkoga Sveučilišta za glazbu i primijenjene umjetnosti. Za skladbu *Emphates* za gudače dobio je Rektorovu nagradu (predstavljena na Muzičkom biennalu Zagreb 2007. te na festivalu Moskovske jeseni iste godine). Dobitnik je nagrade Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog za skladbu *Koncertna uvertira* (2007.). U proljeće ove godine Zagrebačka filharmonija praisvela je njegov opus *Ex profundo exitus*.

♫ *Preludij* — Osim početka koji je tematski nešto drugačiji, kompozicija se temelji na ostinatnom basu koji se provlači kroz gotovo cijelu skladbu i nad kojim se odvijaju raznolike varijacije. Uvijek kada pišem za klavir, pa tako i sada, čini mi se da djelo dobije elemente jazz improvizacije.

Pijanist **BRUNO VLAHEK** (Zagreb, 1986.) upisao je Muzičku akademiju kao petnaestogodišnjak, a glasovir je diplomirao 2005. u klasi prof. V. Krpana. Poslijediplomski studij završio je na Konzervatoriju u Lausanni (prof. J. – F. Antonioli). Trenutačno pohađa poslijediplomski studij na Hochschule für Musik u Kölnu (prof. V. Lobanov). Laureat je mnogih međunarodnih natjecanja, zadnje je XIV. Međunarodno natjecanje Ricard Viñes u Španjolskoj (2008.). Dobitnik je više nagrada. Njegov autorski opus broji tridesetak, većinom komornih, vokalnih te solističkih skladbi raznih žanrova. Za Sonatu za dva klavira primio je 2007. poticajno priznanje Ministarstva kulture. Stipendist je Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

♫ Sonata za klavir četveroručno nastala je ove godine. Devetominutna skladba građena je u tri stavka različitih ugođaja i karaktera, međusobno povezanih određenim motivičkim značajkama. Kratki uvodni stavak odlikuje se skercoznom naravi te svojstvenim ritamskim figurama često temeljenima na jazz idiomu. Utjecaj jazz-a očit je i u drugome stavku, posebice u samoj temi koja uz mikroritamsku preciznost sadrži i određenu razinu nužne agogičke slobode. Stavak obilježava neoklasični harmonijski izraz te izrazit tijek melodijskih linija, često prekidanih stankama koje su i same jedna od karakternih ideja Sonate. Završni stavak građen je kao stalni kontrastni sukob između snažnih oštatnih akorada te naglih virtuosnih pasažnih bljeskova. Konstantno je prisutan tonalni centar C. Nakon postignuta vrhunca na koji se, po zadnji put, nastavlja virtuosni pasažni odlomak, stavak se gasi uz hipnotičko ponavljanje akorada te uz prepoznatljive motive iz drugoga stavka i početka Sonate.

Skladatelj, pijanist i pisac **DUBRAVKO DETONI** (Križevci, 1937.) školovao se u Zagrebu, Sieni, Varšavi, Darmstadt u i Parizu. Autor je opsežna opusa orkestralne (*Preobrazbe, Likovi i plohe, Simfonija, 47 pitanja, The Wonderful Monster of Time, Predasi tišine...*), koncertantne (niz koncerata za glasovir i drugo), komorne (*Zaboravljene muzike, Gimnastika za grupu, Euphonia, Silber – Suite, Bijela glazba, Crna glazba, Valcer, Follow me*, ciklusi *Monos*, s brojkama, glazbenih grafika...), solističke (osobito glasovirske), vokalne (*Nemiri zbog jutra, Cedurofilija, Deset intervala, Događaj...*) i elektroničke glazbe (*Bajka, Kameleon, Kič – varijacije, Suklada, Tajna*, ciklus *Phonomorphia...*). Osnivač je i umjetnički ravnatelj ansambla ACEZANTEZ s kojim je obišao većinu europskih zemalja te dio Amerike i Azije. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu — zadnjih: Vjesnikove Nagrade Josip Štolcer Slavenski (2003.) za skladbu *dolce furioso* i diskografske nagrade *Porin* za životno djelo (2007.). Djela su mu

predstavljena na svim kontinentima, na najvažnijim svjetskim festivalima, te objavljena na četrdesetak diskografskih izdanja.

♫ *L' Horlogerie* — Skladba je nastajala u Dubrovniku i Zagrebu 1982. godine, posvećena je Dubrovačkom klavirskom duu (Marija i Ferdo Grazio), a u dubrovačkoj tvrđavi Revelin praiizveli su je pijanisti Darko Domitrović i Beata Pincetić 14. srpnja 1983. na skladateljevu autorskom koncertu u sklopu 34. Dubrovačkih ljetnih igara. Djelo — nastalo kao danak skladateljevoj fascinaciji istodobnim otkucavanjem velikoga broja najrazličitijih satnih ritmova i zvona — zaokupljeno je problemom proticanja vremena u glazbi. To je ciklus kraćih, kontrastnih ulomaka od kojih svaki otkucava na svoj, drukčiji način. Raznovrsni se segmenti brzo nadovezuju, ponekad čak nastupaju naizgled prijevremeno (još za trajanja prethodnoga fragmenta), pa bi se kompozicija mogla smatrati nekom vrstom kolaža, sonornim ambijentom ili složenim glazbenim mehanizmom sastavljenim iz mnoštva dijelova od kojih svaki živi i stilski samostalnim, drukčijim melodijsko—harmonijsko—ritmičkim životom. Pritom se mirovanje suprotstavlja dinamizmu, a pjevnost i harmoničnost sloga strogo udaranju višestrukoga pulsa. Virtuozno tretiran četveroručni glasovirski slog postupno se zgušnjava u fakturi i izrazu, pa u svojoj završnici doživljava vrhunac zajedničkoga otkucavanja i psihološkoga sjedinjavanja. (Dubravko Detoni)

16.30

Hotel Histrìa

Tribina: SUVREMENA OZBILJNA GLAZBA U MEDIJIMA II — KRITIKA

Branimir Pofuk

Maja Stanetti

Dalibor Davidović

Tomislav Uhlík

BRANIMIR POFUK (Križevci) po završetku srednjoškolskog obrazovanja, nastavlja studij muzikologije i orgulja na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Novinarstvom i glazbenom kritikom počeo se baviti kao student i to u zlatnoj eri avangardnog Radija 101, nakon čega trajno počinje pisati za tiskane, a povremeno i elektronske medije. Za vrijeme Domovinskog rata, od 1991. do 1996., radio je za agenciju Associated Press u statusu novinara i televizijskog producenta. Potom postaje glavni glazbeni urednik Hrvatskoga katoličkog radija (1996.–1998.), a od 1998. do danas djeluje u Jutarnjem listu, najprije kao novinar i glazbeni kritičar, zatim kolumnist i trenutačno kao urednik Redakcije kulture. Za kolumnu pod nazivom *Kontrapunkt* dobio je godišnju Nagradu Marija Jurić Zagorka Hrvatskoga novinarskog društva. Na Hrvatskoj radioteleviziji bio je moderator kulturnoga programa pod nazivom *Emisija opće prakse*. Njegovo oštro i duhovito pero, otvoreno i slobodno pisanje o glazbenoj svakodnevici, njezinim fenomenima i likovima, hrvatskoj kulturi i njezinim prilikama i neprilikama, kao i prikazi europske glazbene scene, svrstali su ga u red pisaca vrlo osobna stila i izrazito kritična, polemična duha.

Muzikologinja **MAJA STANETTI** (Zagreb, 1957.) glazbena je kritičarka Večernjega lista u kojemu djeluje gotovo četvrt stoljeća. Većina objavljenih tekstova, od vijesti, razgovora, kritika do komentara, a dosad ih je bilo iznad tisuću, odnosi se na klasičnu glazbu i to na sve njezine vrste. Stalna je suradnica Hrvatskoga radija, Redakcije ozbiljne glazbe III. programa, a tekstove objavljuje u više stručnih časopisa. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirala je sociologiju, a na Muzičkoj akademiji muzikologiju.

Muzikolog **DALIBOR DAVIDOVIĆ** (Našice, 1972.) studirao je muzikologiju u Zagrebu i Hamburgu. Jedan je od najistaknutijih muzikologa svoje generacije. Objavio je više stručnih radova (*Istraživanja recepcije u muzikologiji i njihovi izgledi*, 2002.; *Identität und Musik: Zwischen Kritik und Technik*, 2006.) i preveo knjige (Alexander García Düttmann: *Visconti — Uvidi u krvi i mesu*, 2006.; Christoph Menke: *Prisutnost tragedije: Ogled o sudu i igri*, 2008.). Zajedno s Ksenijom Stevanović uredio je zbornik *Archipelagos of Sound* (2005.). Docent je na Odsjeku za muzikologiju Muzičke akademije u Zagrebu.

Skladatelj, dirigent i pedagog **TOMISLAV UHLIK** (Zagreb, 1956.) diplomirao je Muzičkoj akademiji na kojoj je danas profesor. Ranija intenzivnija

karijera dirigenta, najviše u Gradskom kazalištu Komedija, ali i u hrvatskim nacionalnim kazalištima, ustuknula je pred skladateljskim pozivom. Omiljen je u reproduktivnim umjetničkim krugovima zbog spremnosti na suradnju, a njegovu skladateljsku neortodoksnost potvrđuju i radovi posvećeni dinamičnoj amaterskoj glazbenoj sceni. Velike uspjehe postiže s Ansamblom Lado kojemu je posvetio nekoliko vrsnih, majstorski napisanih partitura. Dobitnik je, među ostalima, Vjesnikove Nagrade Josip Štolcer Slavenski.

20.00
Circolo

PUNIM JEDRIMA

Zagrebački solisti

Violine:

Borivoj Martinić—Jerčić — umjetnički direktor
Krunoslav Marić
Mislav Pavlin
Goran Bakrač
Ivana Penić Defar
Ivan Zečević
Ivan Martinec

Viole:

Aleksandar Milošev
Lucija Brnadić

Violončela:

Zlatko Rucher
Smiljan Mrčela

Kontrabas:

Mario Ivelja

Antun Tomislav Šaban: Partita za gudače*

Ivan Božičević: Cascades classiques*

Josip Magdić: Pastoralne varijacije*

Nikša Njirić: DEA, ADÉ!*

Davor Bobić: Simfionietta*

ZAGREBAČKI SOLISTI utemeljeni su 1953. u okviru RTV Zagreb, a njihov umjetnički ravnatelj bio je Antonio Janigro, slavni violončelist i dirigent, uz kojega su tada stasali u jedan od vodećih svjetskih komornih orkestara. Od 1968. nastupaju bez dirigenta. Od sezone 2006./2007. njihov je koncertni majstor i umjetnički direktor Borivoj Martinić–Jerčić, hrvatski glazbenik koji je cijeli niz godina djelovao u Americi. Umjetnička povijest ansambla bilježi mnogobrojne nastupe i međunarodne turneje na svim kontinentima, a muzicirali su od bečkog Musikvereina, pariške Salle Pleyel, amsterdamskog Concertgebouwa, londonskog Royal Festival Hall do Carnegie Hall u New Yorku, Opera House u Sydneyu do Teatro Colon u Buenos Airesu. Nastupali su uz ugledne hrvatske umjetnike te H. Szerynga, A. Brendela, P. Fourniera, L. Rosea, J. Galwaya, J.–P. Rampala, Z. Ružičkovu i mnoge druge. Njihov repertoar uključuje djela barokne, klasične i romantične epohe, opuse suvremenih, i dakako, hrvatskih skladatelja koji su im posvetili antologijske partiture. Među ostalima to su Boris Papandopulo, Anđelko Klobučar, Igor Kuljerić, Stanko Horvat, Ruben Radica, Frano Parać, Marko Ruždjak, Željko Brkanović, Ivo Josipović, Silvije Foretić, Tomislav Uhlík i drugi. Dosad su objavili sedamdesetak gramofonskih ploča i CD–ova. Za svoj umjetnički rad primili su više značajnih priznanja (Nagrade Vladimir Nazor, Milka Trnina, Orlando, Josip Štolcer Slavenski, Ivan Lukačić, Porin, Nagrada Grada Zagreba...).

Skladatelj **ANTUN TOMISLAV ŠABAN** (Zagreb, 1971.) započeo je studij kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji kod prof. D. Kempfa, a nastavio na Sveučilištu za glazbu i primijenjene umjetnosti u Beču, gdje je studirao kompoziciju i teoriju glazbe, a potom kompoziciju u području primijenjene i medijske glazbe. Jednu akademsku godinu proveo je na sjevernoameričkom Sveučilištu Miami, usavršavajući se u jazz kompoziciji i aranžiranju. Od veljače 2000. umjetnički je voditelj Jazz kluba Zagreb, a od rujna iste godine glavni tajnik Hrvatskoga društva skladatelja. S podjednakim uspjehom sklada u različitim glazbenim žanrovima, a veliku pozornost posvećuje jazz stvaralaštvu. Iako se žanrovi u njegovim skladbama ne preklapaju, očigledni su prijenosi nadahnuća i materijala. Autor je solističkih, komornih i orkestralnih djela, većih formi za jazz sastave te niza obrada, prerada i aranžmana. Za skladateljski rad dobio je Nagradu Big Band Süd (*Swing Analysis* za jazz orkestar), Nagradu Fonda Stjepan Šulek (*On the Origin of Species...* za simfonijski orkestar) i Nagradu Miroslav Sedak Benčić (*No name feature* za jazz orkestar).

♫ *Partita* je u svojoj klavirskoj inačici napisana 2005. na poticaj Dalibora Cikojevića, koji je djelo praisveo iste godine na Osorskim glazbenim večerima. Skladba je napisana u kvartnoj harmoniji. »Tonalna revolucija« 20. stoljeća rezultirala je polarizacijom harmonijskih principa na one tradicionalne (funkcionalno tonalne) i atonalitetne (od dvanaestonske diktature do potpune anarhije), pa između dvaju zaraćenih tabora desetljećima nije moglo izniknuti gotovo ništa. Kvartnom se harmonijom, koja nije funkcionalna, ali može dočarati dojam tonaliteta, tako nitko nije bavio i ostala je rubnom pojavom u raznim modalnim napjevima ili u jazzu. Za razliku od nekih drugih mojih djela stvorenih na istome harmonijskom načelu, a koja su stilski slobodnija i raznolikija, *Partita* je koncipirana *in modo antiqua*, dakle na osnovi baroknih ili renesansnih glazbenih djela. Svih pet stavaka napisano je uz korištenje ritmičkih formula, artikulacije, polifonih i homofonih principa proizašlih iz glazbe 17. i ranog 18. stoljeća. Također, način na koji je skladba zapisana anakron je suvremenoj notacijskoj praksi, jer proizlazi iz manire starijih glazbenih epoha. Uz sve to, kvartna harmonija daje sama po sebi modalni, arhaički prizvuk, pa i ta značajka pridaje skladbi glazbenu patinu davnih stoljeća. Pišući pred nekoliko godina *Partitu* za klavir, imao sam već u uhu zvuk gudačkog ansambla, te sam odlučio prvom prigodom izraditi i verziju za gudače. Prilika se ukazala na ovogodišnjoj Glazbenoj tribini, tako da je *Partita* za gudače nastala u ljeto ove godine.

Skladatelj, orguljaš i pijanist **IVAN BOŽIČEVIĆ** (1961.) završio je studij kompozicije i magistrirao na Fakultetu muzičkih umetnosti u Beogradu (prof. A. Obradović), gdje je djelovao kao docent (do 2001.). Orgulje je studirao u Frankfurtu (prof. E. Krapp), dok je ranu glazbu specijalizirao u Salamanci. Od 2002. živi u Splitu kao slobodni umjetnik i vodi jazz sastav SplitMinders. Njegov skladateljski opus čine djela za orkestar, različite vrste komornih sastava, pjevačke zborove i za solistička glazbala. Bilježi niz uspješnih izvedbi u Švedskoj, Njemačkoj, Švicarskoj, SAD-u, Španjolskoj, Srbiji i Hrvatskoj. Dobitnik je skladateljskih priznanja.

♫ *Cascades classiques* — Svijet u kojemu živimo svakodnevno nam nameće svoje natjecateljske standarde. Od nas i naših postignuća očekuje se da budu uvijek nova, uvijek bolja — više čokolade, još moćniji okus, 85% više sjaja, svježina koja vas nikad neće iznevjeriti... Zato se poželimo vratiti na tren nečemu znanom i davno provjerenom. Poželimo se prepustiti prelijevanju odnekud poznatih zvukova preko

kaskada vremena. *Cascades classiques* jedno je takvo odmorište, jednostavni *scherzo alla marcia*, mali neophodni predah. Trenutak uživanja u klasičnom. Skladba je nastala 2008. na poticaj Zagrebačkih solista i Programskog odbora Glazbene tribine Pula.

Skladatelj i pedagog **JOSIP MAGDIĆ** (Ogulin, 1937.) diplomirao je i magistrirao na ljubljanskoj Akademiji za glasbo (klasa L. M. Škerjanca). Od 1970. profesor je na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, gdje utemeljuje i vodi ansambl *MOMUS* (MO—derna MU—zika S—arajevo) i pokreće grupu *MASMANTRA*. Društveno je aktivan u strukovnim udruženjima i na kulturnoj sceni u Sarajevu, u kojemu je ostao za vrijeme najtežih ratnih razaranja. Često nastupa solistički izvodeći vlastita djela na orguljskim koncertima u Francuskoj, Danskoj, Italiji, Hrvatskoj, Sloveniji, BiH, Njemačkoj, Norveškoj, SAD—u, Kanadi i Irskoj. Od 1995. do 2007. djelovao je kao profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Napisao je ukupno 216 opusa (solistička, komorna, simfonijska, vokalno—instrumentalna i elektronička djela, filmska, dječja i multimedijalna glazba). Dobitnik je, između ostalih, Prešernove nagrade, nagrade IX. Međunarodnog natjecanja elektroakustičke glazbe u Bourgesu, Nagrade Grada Sarajeva, nagrade *Zlatno kolo* Kulturno—prosvjetne zajednice BiH, Nagrade Josip Štolcer Slavenski i poticajnih priznanja Ministarstva kulture.

♪ *Pastoralne varijacije* za gudački orkestar (op. 213c) temelje se na zagorskom napjevu *Vu'noj crnoj gori*. Radi se o četrnaest varijacija, nakon originalne teme u 11/8 mjeri, uobičajeno pisanih po onoj narodnoj *Variatio delectat*. Među njima, posebno je zanimljiva jedanaesta sa solističkom kadencom najprije u violončelu, a zatim u violini, kao i završna, zaključna fuga na istu temu.

Po završetku klasične gimnazije u rodnome gradu, skladatelj i pedagog **NIKŠA NJIRIĆ** (Dubrovnik, 1927.) upisuje kompoziciju, koju je diplomirao na Muzičkoj akademiji u klasi Krste Odaka. Kao dugogodišnji pedagog na zagrebačkoj Pedagoškoj akademiji (poslije na Odsjeku za pedagogijske znanosti Filozofskoga fakulteta), objavio je instruktivna, metodička izdanja vezana uz glazbeno obrazovanje i glazbenu kulturu. Stvaralački, u početku se oslanjao na odlike hrvatskoga glazbenog folkloru, u koje je kasnije unosio suvremenija izražajna sredstva, ostajući na osoban način vezan uz pučku glazbenu baštinu (primjeri su njegova zborna ostvarenja nadahnuta istarsko—primorskom tradicijom). Djela mu pripadaju području orkestralne, koncertantne, komorne, vokalno—instrumentalne, vokalne i

scenske glazbe, a pisao je glazbene priče i popularne pjesme. Dobitnik je više nagrada te poticajnih priznanja Ministarstva kulture.

♫ *DEA, ADÉ!* — Skladba je napisana u spomen skladateljevoj supruzi Zdenki o petoj obljetnici njezine smrti (2003.). Naslov sadrži nazive tonova koji čine motivičku osnovicu skladbe: D, E, A tri su slova iz njezina imena, a u redoslijedu A, D, E daju inačicu pozdrava *Adieu!* ili *Addio!* Svaki od sedam odsjeka sadrži navedeni niz tonova, bilo da se na njemu, uz različite ritamske odnose, temelji glazbeni sadržaj pojedinog odsjeka (1., 6. i 7.), bilo da je uklopljen u varirano navođenje tema iz drugih djela (2., 3., 4. i 5. odsjek). Dva navoda potječu iz skladbi koje je autor posvetio supruzi za njezina života; prvi, *Preludij* iz vokalnoga ciklusa *Japanske minijature* (1959.), a drugi, *Riječi za uspavanku* (stihovi R. M. Rilke) iz *Lirskog triptiha* (1958.), početno predstavljena nastupom violončela solo. Naizgled neobično povezivanje *Pjesme o vrbi* iz Verdijeva *Otella* i *Gavotte* iz *Klasične simfonije* S. Prokofjeva sjećanje je na glazbu koju je skladateljeva supruga osobito voljela. Najopsežniji 6. odsjek razvija se na ritamskim elementima *Gavotte* i drugima, ali gubi plesni karakter i dovodi do dramatičnog obrata. Kratki citat arije *Che farò senza Euridice?* iz Gluckova *Orfeja* (violončelo solo), neznatno izmijenjen i stoga lako prepoznatljiv, simbolizira težinu gubitka. Temeljni motiv u završnom odsjeku poprima koralno obilježje. Nakon toga postupno dolazi do istodobna zvučanja svih tonova motiva. Oni zmiru u visokim položajima podijeljenih violina i viola.

Skladatelj i pedagog **DAVOR BOBIĆ** (Varaždin, 1968.) diplomirao je kompoziciju, glazbenu teoriju i harmoniku na Konzervatoriju Petar Iljič Čajkovski u Kijevu. Voditelj je Odsjeka za glazbenu umjetnost i pročelnik studija glazbene pedagogije na Pedagoškom fakultetu Sveučilišta J. J. Strossmayer u Osijeku. Od 1999. ravnatelj je Koncertnog ureda Varaždin, a od 2006. ravnatelj festivala Varaždinske barokne večeri. Njegov skladateljski opus broji više od 120 djela u rasponu od klavirskih minijatura do velikih vokalno simfonijskih ostvarenja. Dobitnik je više nagrada i priznanja (zadnja, Nagrada Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja, 2007.). Grad Pečuh i Europska unija naručitelji su njegova novog oratorija *Izajja*, čija se izvedba očekuje u okviru obilježavanja Pečuha kao kulturne prijestolnice Europe 2010. godine.

♫ *Simfionietta* za 15 gudača (2005.) nastala je pod utjecajem Komorne simfonije za flautu i gudače skladateljeva učitelja

orkestracije Evgenija Stankoviča. Partitura *Sinfoniette* pisana je u 15 crtovlja i otkriva samostalnost svake od gudačkih dionica, što daje naslutiti polifonijsku konturu te ritmičku impulzivnost kompozicijskog tkiva. Ona je često temeljena na nepravilnoj ritmičkoj strukturiranosti. Jasna oznaka tempa *Presto* govori da je djelo zamišljeno u aktivnoj i virtuoznoj izvedbi u kojoj se koriste stroge i znane imitacijske tehnike u sprezi s modernim izričajem. Zvukovnu raznolikost pojačava i umetnuti spori dio skladbe temeljen na sonornosti i dinamičkim promjenama. Po uzoru na barokne orkestre osobito vođene estetikom Antonija Vivaldija, djelo je zamišljeno da ga orkestar izvodi stojeći. Skladba je posvećena Zagrebačkim solistima.

21.30
Circolo

S ONU STRANU JAZZA

Elvis Stanić, električna i midi gitara

Joe Kaplowitz (SAD), klavir

SUSRETIgeneracija

🎵 Koncert dua **Elvis Stanić / Joe Kaplowitz** vezan je uz istraživanje subkulturnih glazbenih idioma šezdesetih i sedamdesetih godina dvadesetog stoljeća koji su, kroz umjetnike blues i rock orijentacije, u velikoj mjeri formirali jazz današnjice. Stilski i glazbeni obrasci, kao i kompozicije Jimija Hendrixa, Erica Claptona te cjelokupne subkulturne glazbene scene »ere Woodstocka«, svojedobno su snažno oblikovali glazbu jazz legendi poput Milesa Davisa i Joea Zawinula. Na taj su način postavljeni novi horizonti jazz–fusion, odnosno »jazz–rock« pravaca.

Skladatelj, jazz *fusion* gitarist i multiinstrumentalist **ELVIS STANIĆ** diplomirao je jazz kompoziciju i jazz gitaru na Berklee College of Music u Bostonu. Iz toga razdoblja potiče njegova suradnja s američkim jazz glazbenicima (Jim Kelly, Dennis Montgomery, John Thomas, Bob Harrigan, Frank Williams i drugima). Po povratku u domovinu, na Filozofskom fakultetu u Rijeci završio je studij vizualne komunikacije. Osnivač je Elvis Stanić Group, jedne od najboljih hrvatskih jazz skupina. Njihovi albumi osvojili su sve nacionalne glazbene i diskografske nagrade. Djeluje kao skladatelj, producent i aranžer. Također je autor scenske glazbe u kazališnim produkcijama (HNK I. pl. Zajc u Rijeci, Hrvatska kazališna kuća Zadar, Kazalište Trešnja Zagreb, Teatar JAK Lošinj, Gradsko kazalište mladih Split i drugi). Osnivač je Liburnia Jazz Festivala i festivala Jazz Ex Tempora. Nastupa s vodećim hrvatskim i svjetskim glazbenicima (Boško Petrović, Big Band HRT–a, Neven Frangeš, Mario Mavrin, Tamara Obrovac, Matija Dedić, Gilberto Gil, Django Bates, Martin Drew, Alwin Queen, Furio di Castri, Enzo Favata, Tony Osanah, Marc Abrams, George Makinto, Scott Latzky, John Thomas i mnogi drugi). Solist je na svim hrvatskim jazz festivalima te u Italiji, Austriji, Sloveniji, Turskoj, Njemačkoj, Norveškoj i Grčkoj, a kao jedini hrvatski predstavnik u dva je navrata s uspjehom gostovao na najvećem svjetskom jazz festivalu u Montreauxu, Švicarska (1998., 2003.). Dobitnik je nagrada »Best Entering Student Talent Berklee«, Award for Outstanding Musicianship, Italija, 13 nacionalnih diskografskih nagrada Porin u svim kategorijama jazz, *latin*, *fusion* i etno glazbe, nagrade Crni mačak za najboljeg instrumentalista, godišnjih nagrada Grada Opatije i Primorsko–goranske županije za doprinos glazbenoj kulturi te prve nagrada *Toner för miljoner* Međunarodnog natjecanja pjevačkih zborova, Švedska.

Pijanist **JOE KAPLOWITZ** (Plymouth, Massachusetts, SAD, 1973.) profesionalno se bavi glazbom od petnaeste godine. Na Youngstown State University završio je studij glasovira, tube i kompozicije (1995.). Od tada surađuje i svira s istaknutim glazbenicima američke blues i jazz scene. To su Eddie Daniels, James Moody, Ernie Krivda, Greg Bandy, Randy Jonston, Wycliff Gordan, Ralph Bowen, Sean Jones, David Fathead Newman i blues legendom Koko Taylorom i Luckyjem Petersonom. Nakon 1999., predvodi bendove koji nastupaju u Bijeloj kući, Blues Alley, The Knitting Factory i u The House of Blues, sklada glazbu za film, radio i televiziju i postaje jedan od najtraženijih glazbenika newyorške *downtown* scene.

NEDJELJA, 9. XI.

12.00

Dvorana Kaštel, Grožnjan

POSEBNI SASTAVI

Acoustic Project

Dani Bošnjak, flauta
Branko Mihanović, oboa
Ivana Cvetkovski, bayan
Mario Čopor, klavir
Marko Mihajlović, udaraljke
Dubravko Palanović, kontrabas

Ivan Božičević: Pebbles*, za flautu, obou, kontrabas i klavir

Allegretto
Allegro vigoroso
Calmo
Allegro con brio

Marko Ruždjak: Incontro*, za obou i drvene udaraljke

Željko Brkanović: Per quattro*, za flautu, obou, kontrabas i klavir

Massimo Brajković: Duel trio*, za flautu, kontrabas i klavir

Frano Đurović: Nahvao 2*

Miljenko Prohaska: Millardon, suite za 5 instrumenata (flauta, oboa, bayan, udaraljke, kontrabas)

Toccata
Sarabanda
Stretta

ACOUSTIC PROJECT — istraživati, skladati, povezivati, reciklirati — novoutemeljeni ansambl nastao na inicijativu članova Zagrebačke filharmonije, flautistice Renate Penezić i kontrabasista Dubravka Palanovića, svojom programskom koncepcijom usmjeren je na skladateljstvo prošloga i ovoga stoljeća. Jedan od motiva za okupljanje bila je želja za nesvakidašnjim kombinacijama zvuka i novim mogućnostima koje pružaju naizgled nespojivi instrumenti. Poticati hrvatske skladatelje u slobodnom eksperimentiranju sa zvukom u bilo kojoj kombinaciji glazbala te kontinuiranim izvođenjem skladbi promicati i popularizirati njihova ostvarenja u zemlji i inozemstvu, naredni su ciljevi ansambla. Samo ime sugerira promjenu, jer je svaki koncert novi početak, nova ideja, eksperiment, dakle novi zvučni projekt. Ansambl ima svoj ciklus koncerata *Za noćne ptice* u Nacionalnoj i sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu u okviru kojega su održali dva koncerta.

Flautist **DANI BOŠNJAK** (Zagreb, 1965.) diplomirao je i magistrirao u klasi prof. V. Kondresa na Muzičkoj akademiji. Usavršavao se u majstorskim klasama M. Larrieua i K. H. Sebonea. Dobitnik je Nagrade Darko Lukić. Stalni je član Zagrebačke filharmonije, Cantus Ansambla, Zagrebačkog puhačkog ansambla i Hrvatskoga baroknog ansambla te gostuje u Hrvatskom i Varaždinskom komornom orkestru. Nastupa solistički.

Oboist **BRANKO MIHANOVIĆ** diplomirao je na Visokoj glazbenoj školi u Freiburgu kod prof. H. Holligera. Izvanredni je profesor na Muzičkoj akademiji i direktor Opere HNK u Zagrebu. Istaknuti je komorni glazbenik, a gostovao je u mnogim europskim zemljama i SAD-u. Niz godina djelovao je kao solo oboist Opere HNK u Zagrebu i Zagrebačke filharmonije. Član je više komornih ansambala i dobitnik vrijednih nagrada i priznanja.

Skladatelj i kontrabasist **DUBRAVKO PALANOVIĆ** (Zagreb, 1977.) diplomirao je kompoziciju u klasi prof. Ž. Brkanovića, a kontrabas u razredu prof. J. Novosela. Njegove skladbe nalaze se na repertoaru Zagrebačkih solista, Zagrebačke filharmonije, Salzburške komorne filharmonije, Zagrebačkoga puhačkog ansambla i Varaždinskoga komornog orkestra. Član je Zagrebačke filharmonije. Dobitnik je značajnih skladateljskih nagrada.

Harmonikašica **IVANA CVETKOVSKI** diplomirala je i magistrirala na Universität für Musik und darstellende Kunst u Grazu (prof. J. Crabb, G. Draugsvoll). Glazbeno usavršavanje nastavlja sudjelovanjem na seminarima inozemnih pedagoga i solista Petera Soavea, Mie Miki, Vladimira Balyka i Paola Picchija. Dobitnica je više nagrada na hrvatskim i međunarodnim natjecanjima.

Pijanist **MARIO ČOPOR** diplomirao je glasovir na Muzičkoj akademiji u klasi prof. S. Radića, kod kojega je kasnije i magistrirao. Djeluje kao korepetitor na pjevačkom odjelu Muzičke akademije. Kao solist nastupao je sa Zagrebačkom filharmonijom i Simfonijskim orkestrom Muzičke akademije. Cijenjeni je komorni glazbenik i glasovirski pratilac. Gostovao je u zemlji i inozemstvu.

Udaralikaš **MARKO MIHAJLOVIĆ** diplomirao je na Muzičkoj akademiji u klasi prof. I. Lešnika. Usavršavao se na seminarima u Argentini, Poljskoj, Belgiji, Španjolskoj, Francuskoj i Americi. Stalni je član Cantus Ansambla, udaralikaškog orkestra BiNg Bang i udaralikaškog kvarteta BOOMerang. Dobitnik je više prvih nagrada na regionalnim i državnim natjecanjima. Djeluje kao timpanist u Orkestru HNK u Zagrebu.

Skladatelj, orguljaš i pijanist **IVAN BOŽIČEVIĆ** (1961.) završio je studij kompozicije i magistrirao na Fakultetu muzičkih umjetnosti u Beogradu (prof. A. Obradović), gdje je djelovao kao docent (do 2001.). Orgulje je studirao u Frankfurtu (prof. E. Krapp), dok je ranu glazbu specijalizirao u Salamanci. Od 2002. živi u Splitu kao slobodni umjetnik i vodi jazz sastav SplitMinders. Njegov skladateljski opus čine djela za orkestar, različite vrste komornih sastava, pjevačke zborove i za solistička glazbala. Bilježi niz uspješnih izvedbi u Švedskoj, Njemačkoj, Švicarskoj, SAD-u, Španjolskoj, Srbiji i Hrvatskoj. Dobitnik je skladateljskih priznanja.

♪ *Pebbles* za flautu, obou, kontrabas i klavir (2008.) — *Pebbles* su kamičci, mali, nezamjetljivi objekti jednostavne ljepote. Uspijemo li ih ipak primijetiti, često ćemo ih poželjeti. U skrovitu kutku ili na istaknutom mjestu u našem okruženju, oni postaju čuvarima dragocjenih trenutaka. Skladba je nastala na poticaj ansambla Acoustic Project i Programskog odbora Glazbene tribine Pula.

Akademik **MARKO RUŽDJAK** (Zagreb, 1946.) diplomirao je klarinet i kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu prof. Mila Cipre, a daljnje usavršavanje nastavio je u Parizu (Ivo Malec, Pierre Schaeffer) i Kölnu (Milko Kelemen). Profesor je na Muzičkoj akademiji. Dobitnik je više umjetničkih priznanja i nagrada (Vjesnikova Nagrada Josip Štolcer Slavenski, godišnja Nagrada Vladimir Nazor, diskografske nagrade Porin, Nagrada Boris Papandopulo Hrvatskoga društva skladatelja, poticajna priznanja Ministarstva kulture). »Suptilnost, poetičnost, bogatstvo asocijacija..., formalna elegancija i promišljeni sklad... obilježja su stila koja se podjednako susreću u Ruždjakovim kompozicijama za velike izvodilačke aparate, kao i u djelima za komorne sastave.« (Marija Božić) Iz orkestralnog, komornog, vokalno i vokalno–instrumentalnog opusa u koji ulazi i njegovo jedino scensko djelo, balet *Pjesma nad pjesmama* (1990.), nadasve su istaknuti *Piste* za orkestar (1975.), *Madrigal (iz Suzaninog spomenara)* za ženski zbor (1976.), gudački kvartet *Klasični vrt* (1977.), *Ben misurato* za puhački kvintet (1975.), *Tvoj i ja* u *Libanon* za recitatora, sopran i udaraljke, *Esej* za violončelo i orkestar (1980.) i *Solo* za klarinet (2001.).

♫ *Incontro* je nastao kao narudžba Muzičkog biennala Zagreb 2003., no iz tehničkih razloga nije izveden na festivalu, već kasnije u inozemstvu, tako da će na Glazbenoj tribini u Puli doživjeti svoju prvu izvedbu u Hrvatskoj. Skladba istražuje mogućnosti zvukovnog udruživanja puhačkog glazbala s povećim asortimanom drvenih udaraljki u raznolikim situacijama.

Skladatelj, dirigent, pijanist i pedagog **ŽELJKO BRKANović** (Zagreb, 1937.) diplomirao je glasovir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi S. Stančića, a studij kompozicije završio je kod T. Proševa na Fakultetu za muzičku umjetnost u Skoplju. U dirigiranju se usavršavao na Akademiji Chigiana u Sieni, dok je studij kompozicije nastavio na Hochschule für Musik u Stuttgartu. Njegov profesionalni put vezan je uz splitski i zagrebački HNK gdje je djelovao kao dirigent i korepetitor, a zatim uz RTV Zagreb i dužnosti glazbenog urednika te producenta. Pedagoški rad započeo je najprije u Opernom studiju Muzičke akademije i na Funkcionalnoj muzičkoj školi, a nastavio na Muzičkoj akademiji u Titogradu i potom na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, na kojoj je od 1983. do umirovljenja bio profesor kompozicije. U njegovoj klasi diplomirali su Ivan Josip Skender, Viktorija Čop, Mirela Ivičević, Domagoj Kresnik, Dubravko Palanović i Tibor Sirovitza. Od 2004. do 2008. bio je predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja. Njegov skladateljski opus, zabilježen na više nosača zvuka,

predstavljen je u domovini; u Sloveniji, Makedoniji, Velikoj Britaniji, Francuskoj, Njemačkoj, Portugalu, Rusiji i SAD—u. Dobitnik je Vjesnikove Nagrade Josip Štolcer Slavenski i Nagrade Vladimir Nazor.

♪ *Per quattro* — Na sugestiju svojega učenika i mlađega kolege Dubravka Palanovića napisao sam djelo za ansambl Acoustic Project. Odlučio sam se za pomalo neobičan kvartet, vodeći računa o boji i karakteru odabranih instrumenata. Oni se međusobno nadopunjavaju, ali nastupaju i samostalno kada su nositelji glavnog materijala. Djelo je koncipirano dvostavačno, ali u jednoj cjelini. Moram priznati da mi je to u zadnje vrijeme najmilija forma. Početak je solo kadenca kontrabasa. U najdubljoj *lagi* kasnije se priključuje flauta, pa oboa. To zajedničko ritmizirano prskanje šesnaestinki prekida klavir svojom akordičkom i jednoličnom pulsacijom. Kao nositelj te čvrste pulsacije, on kasnije podupire i duge, izdržane tonove ostalih glazbala. Karakteristična je reljefna građa gdje se vrlo često, određenim redoslijedom, glasovirskoj dionici priključuju i ostali instrumenti. Koristeći *flageoletne* tonove nastojim dobiti boje, odnosno ugođaj koji odgovara zadanoj situaciji. U tom nastojanju sve vodi u jedan stalni ostinato koji se provodi do kraja kompozicije. Sam kraj je smirenje, zapravo koral izgrađen i proširen od navedene ostinato strukture.

Skladatelj i pedagog **MASSIMO BRAJKOVIĆ** (Rovinj, 1955.) diplomirao je kompoziciju i glasovir na Akademiji za glasbo u Ljubljani (D. Škerl, M. Lipovšek). Po završenome studiju radi kao pedagog u Rovinju, a potom postaje docent na Pedagoškom, danas Filozofskom fakultetu u Puli na kojemu je od 2004. redovni profesor i prodekan. Njegova djela predstavljena su na mnogim hrvatskim i inozemnim festivalima (Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT—a, Simfonijski orkestar Istarskoga narodnog kazališta u Puli, Hrvatski komorni orkestar). Godine 1998. Baletni studio Istarskoga narodnog kazališta praiuzeo je njegov balet *Mosaico Istriano*, a u istome je kazalištu potom praiuzvedena *Priča iz Rovinjske šume* (Ansambl Liberdance, Glazbena tribina Pula). Posebno ga privlači područje instrumentalne glazbe, osobito istraživanja elektroničkog zvuka. Objavio je autorski CD u ediciji *Hrvatski suvrement skladataelji* nakladi HDS—a. Dobitnik je više nagrada i priznanja.

♪ *Duel trio* — Inspiriran neprestanim konfliktima u svakidašnjem životu došao sam do prvih glazbenih motiva ove skladbe koja je nastala pred ljeo ove godine. Sonatna forma izgledala mi je idealnom za moje zamisli te je nakon takvoga odabira uslijedio izbor

instrumenata. Flauta (krajnje visoki registar) idealno je zauzela mjesto »ženskoga lika«, kontrabas (krajnje niski registar) preuzeo je ulogu »muškoga«, dok glasovir, u ulozi »neopredijeljena lika«, vješto neutralizira vječiti sukob koji nas svakodnevno okružuje.

Skladatelj i pedagog, docent na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji **FRANO ĐUROVIĆ** (Dubrovnik, 1971.) diplomirao je kompoziciju u klasi prof. Frane Paraća. Usavršavao se na majstorskim seminarima u Mađarskoj (M. Jarrell, J. Kretz) i Austriji (J. Jirásek). Uz orkestralne, komorne i instrumentalne skladbe, napisao je značajan broj elektroničkih i elektroakustičkih djela, instalacija i multimedijalnih projekata u kojima je uspješno spojio glazbu s različitim formama vizualnih umjetnosti. Na prošlogodišnjem 24. Muzičkom biennalu Zagreb njegova komorna opera *Eto vas* prema komediji M. Držića doživjela je praiizvedbu. Skladbe su mu predstavljene u Belgiji, Danskoj, Njemačkoj, Austriji, BiH, Sloveniji, Mađarskoj i u Rusiji. Njegove opuse izveli su Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske vojske, Dubrovački simfonijski orkestar, Cantus Ansambl i Oktet Berlinske filharmonije. Dobitnik je, među ostalima, Rektorove nagrade, Nagrade Josip Štolcer Slavenski, Nagrade Fonda Stjepan Šulek i treće nagrade Međunarodne ljetne akademije u Reichenau, Austrija.

♪ *Nahvao 2* je skladba posvećena ansamblu Acoustic Project, čiji su sastav i boja zvuka nestandardni (flauta, oboa, klavir, udaraljke i kontrabas). Kao Dubrovčaninu uvijek mi je bila zanimljiva riječ *nahvao* (»nahvao ljudi« kod Marina Držića znači »neljudi«, lažni, nerazumni ljudi, dok sama riječ *nahvao* znači »hotimice«), te mi je poslužila kao izravna inspiracija za skladbu u kojoj namjerno, uvjetno rečeno, »kvarim« njezin uspostavljeni tok. Uvijek me je zanimala forma koja je pomalo razbijena ili pomaknuta, pa sam je u ovoj kompoziciji nastojao prvo definirati i, naizgled, razbiti.

Skladatelj, aranžer, dirigent i kontrabasist **MILJENKO PROHASKA** (Zagreb, 1925.), legenda hrvatskoga jazz-a, diplomirao je na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Svirao je u prvom sastavu Plesnog orkestra Radio Zagreba, a bio je dugogodišnji član glasovitih Zagrebačkog jazz kvarteta i Jazz kvinteta s kojima je ostvario brojna gostovanja. Bliski je suradnik Boška Petrovića s kojim je svirao u mnogim ansamblima. Djelovao je u međunarodnom jazz bendu u Montreauxu pod vodstvom Gerryja Mulligana i Clarka Terryja, u sekstetu The War Stars i u triju jazz pijanista Davida

Gazarova. Od 1949. do 1959. član je Zagrebačke filharmonije, Simfonijskog i Komornog orkestra RTV Zagreb i Orkestra JRT—a. Jedan je od utemeljitelja, a do odlaska u mirovinu 1989., stalni šef dirigent Plesnog orkestra Radio—Zagreba (danas Big band HRT—a), također je ravnao mnogim inozemnim orkestrima i gostovao širom svijeta. Na poziv J. Lewisa i J. Lionsa gostuje u Kaliforniji u Montereyu, gdje je s orkestrom Dona Ellisa predstavio vlastite skladbe. U dva navrata bio je predsjednik HDS—a. Dobitnik je najviših državnih i strukovnih nagrada.

♪ Skladba *Millardon* nastala je na poticaj ansambla Acoustic Project, Branka Magdića i Salona Očić u okviru čijega koncertnog ciklusa je praižvedena ove godine. Posebno me nadahnula neobična kombinacija instrumenata u ansamblu, kao i aktivna suradnja s glazbenicima, tako da su se zajedničke probe odvijale u obliku muzičkih radionica.

Glazbenici

A

Acoustic Project 3, 7, 8, 72, **73**

B

Bakrač Goran 7, 63

Barun Ivana 35

Batelić Robert 6, 51, **53**

Bilić Ivana 5, 35

Bilić Tonči 2, 5, 35, **37**

Bobetko Nikša 4, 9

Bošković Jurica 35

Bošnjak Dani 4, 8, 9, 72, **73**

Brnadić Lucija 7, 63

C

Cantus Ansambl 3, 4, 9, **10**

Celić Bernaz Jadranka 6, 51, **52**

Cerovčec Monika 35

Chelfi Jasen 4, 9

Cindrić Petar 36

Cvetkovski Ivana 8, 72, **74**

Č

Čičić Vojislav 4, 9

Čikeš Ivica 3, 15, **17**

Čopor Mario 8, 72, **74**

Čulina Mima 35

D

Domjanović Dinko 36

Dragun Nataša 6, 51, **52**

F

Franić Mirjana 4, 9

G

Garaj–Korpar Ivana 35

Goičeta Silić Martina 3, 4, **11**, 35

Gorše Goran 4, 9

Grgić Mak 6

H

Harkay Bank 4, 9

I

Ištvančić Dragana 35

Ivelja Mario 7, 63

Ivkošić Hrvoje 35

Ivković Melita 6

J

Jurkić Sviben Tamara 5, 26, **27**

Jurković Vedran 35

K

Kamei Mayumi 35

Kapitan–Bregović Martina 35

Kaplowitz Joe 3, 7, 69, 70, **71**

Kaptelova Anastazija 35

Klavirski duo Nesactivm 6, 51, **52**

Klepo Mladen 36

Kopilović Marin 35

Kos Nikola 6, 51, **53**

Krajcar Percan Elda 6, 51, **52**

Kravar Milan Mišo 36

Kusanović Terezija 3, **17**

M

Marić Krunoslav 7, 63

Martinić–Jerčić Borivoj 7, 63

Martinec Ivan 7, 63

Martinović Danijel 4, 9

Matić Borse Martina 35

Matošević Nada 3, 15, **16**

Medan Loredana 35

Meštrić Tomislav 36

Mihajlović Marko 8, 72, **74**

Mihanović Branko 4, 8, 9, 72, **73**

Mikašek Djuro 35

Milošev Aleksandar 7, 63

Modrušan Klasja 3, 6, 44, **46**

Mrčela Smiljan 7, 63

Mujadžić Damir 35

N

Novačić Sunčica 35

Novinc Ivan 4, 9

45. Glazbena tribina Pula

O

Orkestar opere HNK Ivana pl. Zajca
3, 15, **16**

Ozretić Branko 36

P

Panić Želimir 35

Pavlin Mislav 4, 9, 63

Pavlin Tvrtko 4, 7, 9

Pehar Krunoslav 6

Penić Defar Ivana 7, 63

Penzar Mario 5, 35, **37**

Perdomo Ricardo Luque 4, 9

Perosa Daniela 35

Pletikosa Marko 36

Pintar Danijela 35

Poljak Srebrenka 4, 9

R

Rucner Zlatko 7, 63

S

Santin Golojka Aleksandra 6, 51, **52**

Srbijan Ivana 35

Stanić Elvis 3, 7, 69, **70**

Stell Samanta 6, 51, **52**

Š

Šeb Gordana 35

Šinicek Mario 4, 9

Šipuš Berislav 4, **10**, 25

U

Usmiani Manuela 35

V

Vasilj Tomislav 6

Vitković Tomislav 35

Vojnić Vedran 6, 51, **52**

Z

Zagoranski Borut 51, **53**

Zagrebački gitaristički kvartet 3, 6,
44, **46**

Zagrebački solisti 3, 7, 63, **64**

Zbor Hrvatske radiotelevizije 3, 35, **37**

Zečević Ivan 7, 63

Ž

Živković Miroslav 36

Skladatelji

B

Bobić Davor 7, 63, **67**
 Božičević Ivan 7, 8, 63, **65**, 72, **74**
 Brajković Massimo 6, 8, 51, **56**, 72
 Brkanović Željko 6, 8, 44, **47**, 72
 Bukvić Dalibor 5, 36, **39**

Č

Čop Viktorija 4, 9, **11**

D

Dekleva—Radaković Đeni 6, 51, **55**
 Detoni Dubravko 6, 51, **58**
 Drakulić Sanja 3, 5, 36, **42**

Đ

Đurović Frano 5, 8, 26, **29**, 72

G

Gagić Bogdan 4, 9, **12**

H

Hirschler Žiga 5, 26, **27**

J

Josipović Ivo 6, 45, 46, **49**

K

Klobučar Anđelko 5, 36, **40**
 Knešaurek Ante 5, 36, **40**
 Kuljerić Igor 5, 6, 36, **42**, 51, **54**
 Kunc Božidar 5, **30**

L

Lang Ivana 5, 26, **28**
 Lukačić Ivan 5, 36, **38**

M

Magdić Josip 5, 7, 36, **41**, 63, **66**
 Marković Adalbert 6, 44, **48**
 Miletić Miroslav 6, 45, 46, **49**

N

Njirić Nikša 7, 63, **66**

O

Okmaca Branko 6, 51, **56**

P

Palanović Dubravko 6, 8, 51, **57**,
 72, **73**
 Parać Frano 3, 15, **20**
 Prohaska Miljenko 8, 72

R

Ruždjak Marko 8, 72

S

Sakač Branimir 3, 16, **18**
 Seletković Krešimir 6, 44, **48**

Š

Šaban Antun Tomislav 5, 7, 31, **33**,
 63, **64**

T

Tarbuk Mladen 4, 9, **13**

U

Uhlik Tomislav 6, 7, 44, **46**, 60, **61**

V

Vlahek Bruno 6, 51, **58**

Muzikolozi

Davidović Dalibor 3, 7, 60, **61**

Haluza Jana 5, 25

Kocelj Ivana 3, 5, 31, **33**

Lovrec Štefanović Iva 3, 5, 31, **32**

Otržan Đurđa 3, 5, 31, **32**

Pofuk Branimir 3, 5, 7, 31, **32**, 60,
61

Stanetti Maja 3, 7, 60, **61**

45. Glazbena tribina Pula 2008. ostvarena je uz potporu i u suradnji sa
sljedećim ustanovama:

SUSRETIgeneracija

**Dom hrvatskih branitelja
Circolo, Zajednica Talijana, Pula — Circolo, Comunità degli Italiani — Pola
Crkva sv. Franje, Pula
Hrvatska glazbena mladež
Arena Turist — Histria hotel
Turistička zajednica grada Pule**

45. Glazbena tribina Pula

Prostori

Dom hrvatskih branitelja

Pula, Leharova 1

Crkva sv. Franje

Pula, Uspon sv. Franje Asiškog 9

Circolo, Zajednica Talijana Pula /

Circolo, Comunità degli Italiani — Pola

Hotel Histria

Pula, Verudela bb

Međunarodni kulturni centar Hrvatske glazbene mladeži, Dvorana Kaštel

Grožnjan

Voditeljica 45. Glazbene tribine Pula:

Sanja Drakulić

Nositelj manifestacije:

Hrvatsko društvo skladatelja

Realizacija:

Cantus d.o.o.

Nakladnik:

Cantus d.o.o.

Za nakladnika:

Mirjana Matić

Likovno oblikovanje:

Luka Gusić

Tisak:

Studio Flyer, Zagreb

Zagreb, studeni 2008.